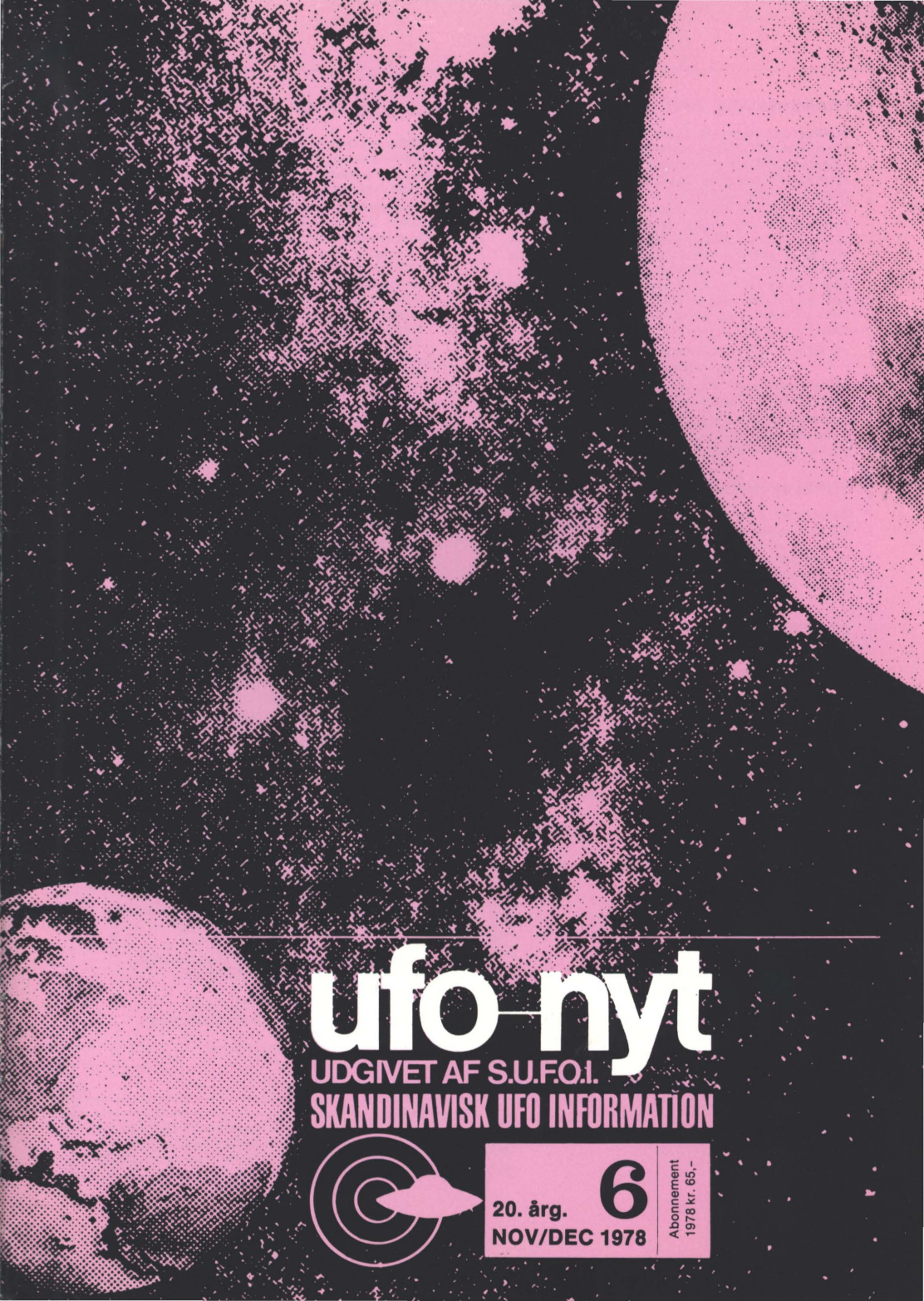

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

20. årg.

NOV/DEC 1978

6

Abonnement
1978 kr. 65,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet** og **Forretningsudvalget**

Forretningsudvalget, der vælges af repræsentantskabet, forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

De med * mærkede repræsentantskabsmedlemmer er tillige indvalgt som medlemmer af forretningsudvalget.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 65,00 for året 1978) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl.a.:

Fremtiden	227
Glimt fra SUFOIs kongres	230
NASA og UFOerne	233
Læserundersøgelsen 1978	239
UFO-rapporter, Danmark	244
FOTA-orientering	247
Brevkasse	249
Radionyt fra Mars	251
Nu lander de på VENUS	254
TV-anmeldelse	257
Kig på himlen	259
Teorier og tanker	259
Fremmede væseners fravær på Jorden ...	261
Hvad er det mon, der flyver	264
Rumfartsnotitser	266

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

SUFOIs formand: Fl. Ahrenkiel*, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Ans.v.hav. redaktør: Iver O. Kjems*, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen*,

La Courvej 14³, 6
2000 København F.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25)
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen*,
Fasanvænget 429, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen*, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

DATAKONSULENT: Per Andersen,
Lottesvej 15, st., 8220 Brabrand, tlf. (06) 25 52 56.

FOTA - Forskningsteknisk afdeling: B. Aalberg,
Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING -

Repræsentant for Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59,
4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen,
Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen,
Instrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL:

Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6,
2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

SUFOI's DUPLIK: Jens Mikkelsen, Brovej 2,
Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL:

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):
Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv.,
8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området):
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv.,
7000 Fredericia, tlf. (05) 92 80 81.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm,
Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg,
tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Sønderjylland:

Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted,
6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentanter for Fyn: Jytte Pedersen,
Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.
Jens Henrik Glinthborg, Skibhusvej 61 B,
5000 Odense C, tlf. (09) 11 91 58.

Repræsentant for Vestsjælland: Ebbe Truelsen,
Milttoften 2, Madslunde, 4200 Slagelse,
tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik,
Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge,
tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral,
tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen.
SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

FREMTIDEN

af SUFOIs formand, civilingeniør
Flemming Ahrenkiel

Et naturligt spørgsmål her ved årsskiftet er: Hvad med fremtiden? Efter min opfattelse kan den – dvs. de kommende par år – UFO-mæssigt indeholde 2 muligheder:

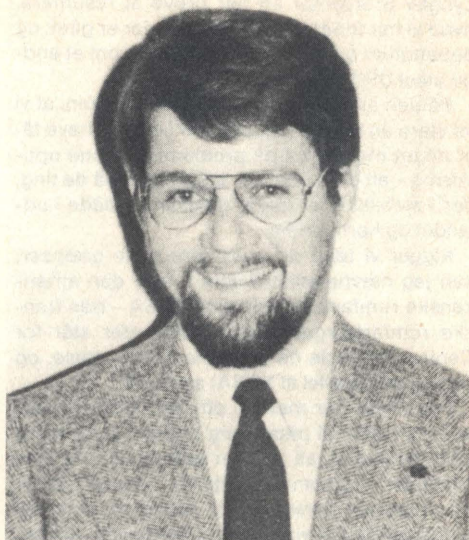
1. Fænomenet opklares
2. Fænomenet forbliver uopklaret og lige gådefuldt.

I første tilfælde kan forklaringen komme som et lyn fra en klar himmel – fra den ene dag til den anden. En epokegørende videnskabelig opdagelse eller nytænkning kan på tilfredsstillende vis forklare, hvorfor folk går rundt og observerer noget – samt hvad det er, der bliver set! Det kan dreje sig om en ny opdagelse indenfor psykologien, der evt. forklarer fænomenet som noget der opstår og vælder frem fra det inderste i menneskets selv – det kan være en opdagelse indenfor fysikken eller astronomien, der afdækker et nyt og upåagtet naturfænomen – eller det kunne være resultatet af en uventet radiokontakt med andre intelligenser i rummet, som i årtier havde besøgt og fulgt udviklingen på vor planet, og herved havde været årsag til rapporter om Uidentificerede Flyvende Objekter.

Løsningen kunne endelig også vise sig at blive en hel femte, som vi i dag ikke har nogen forestilling om, og som vi måske vil have forbi-
stret vanskeligt ved at kapere og forstå. Mulighederne er faktisk ubegrænsede.

Uanset hvad løsningen viste sig at være, ville SUFOI i samme øjeblik have løst sin opgave eller opfyldt sit formål – nemlig i den mellemliggende tid at have arbejdet på og bidraget til en opklaring af og oplysning om fænomenet. Det materiale, der i årenes løb er blevet indsamlet og skrevet om fænomenet, vil derefter kunne tjene som et tidsbillede og et historisk referencemateriale: Sådan troede man – sådan arbejdede man – og dette var den rigtige løsning.

SUFOI vil i den situation faktisk miste sin eksistensberettigelse som organisation, idet fænomenet – der nu har fået en forklaring og der-

(foto: Svend Aage Iversen)

med er blevet videnskabeligt acceptabelt – dernæst vil blive genstand for nærmere videnskabelige studier og afhandlinger. Private organisationer vil slet ikke kunne være med under disse nye forudsætninger, både set fra et økonomisk og videnskabeligt synspunkt. SUFOI og tilsvarende organisationer over hele verden vil måske få et venligt skulderklap med »Tak for jeres indsats«, samt en fodnote i senere videnskabelige arbejder om fænomenet UFOer.

Denne udlægning kan måske opfattes som noget bitter – hvilket ikke er helt korrekt. Jeg tror personligt, at en sådan udvikling vil være ret realistisk, hvis vi pludselig fik løsningen på UFO-problemet serveret. At SUFOI så evt. kunne vise sig nyttig på en anden led i det videre arbejde, er også en mulighed, idet der i SUFOI – som i andre tilsvarende organisationer over hele verden – sidder personer med en akkumuleret viden over mange år, en viden, som de pågældende videnskabsmænd ikke umiddelbart og i løbet af nul komma fem kan tilegne sig.

Well – det var den ene fremtidsmulighed. Skulle jeg personligt satse et beløb på mulighed 1 eller 2, ville jeg nok placere beløbet på den anden mulighed som den mest sandsynlige. Personligt er jeg overbevist om, at vi f. eks. om

3-4 år kan mødes til en UFO-kongres i f. eks. Lyngby Storcenter og her prøve at resumere, hvad vi har fundet ud af i den tid, der er gået; og debatten vil også til den tid dreje sig om et endnu uløst UFO-problem.

På den anden side er jeg overbevist om, at vi vil være en hel del klogere end i dag og have fået noget mere hold på problemet. Denne optimisme – alt er jo relativt – bygger jeg på de ting, der i øjeblikket er under udvikling – både i udlandet og herhjemme.

Gigger vi først ud over vore egne grænser, kan jeg nævne stikord som f. eks. den amerikanske rumfartsorganisation NASA – den franske rumfartsorganisation CNES (der står for Centre Nationale de la Recherche Spatiale, og som er en parallel til NASA) samt FN.

Fra NASA har man nu officielt udtalt, at selv om man ikke vil påtage sig at køre en egentlig UFO-forskning, så er man rede til at stille sine faciliteter – såsom laboratorier, teknisk udstyr og uddannet personel – til rådighed, hvis der pludselig skulle vise sig håndgribelige vidnesbyrd, der ved en analyse kunne kaste lys over UFOernes natur. Helst så man naturligvis i NASA et nedstyrtet UFO eller stumper af et sådant, men mindre kan altså også gøre det. Det væsentlige i denne sammenhæng er, at NASA ikke længere stiller sig afvisende overfor den tanke, at der i UFO-fænomenet kunne hentes nye data og oplysninger af væsentlig betydning – altså at det ikke bare kan affærdiges som sumpgas eller hallucinationer.

Også i FN har der i det sidste års tid været røre om UFOerne, primært foranlediget af et resolutionsudkast vedrørende internationalt samarbejde om UFO-forskning. Manden bag initiativet var Grenadas premierminister Sir Eric Gairy. Han henstillede til FN's 32. Generalforsamling den 7. oktober 1977, at UFO-spørgsmålet måtte blive optaget på en kommende dagsorden til seriøs behandling. Resolutionen blev sidst i november 77 behandlet af de forskellige landes delegationer – specielt var den engelske og amerikanske delegation involveret og sjovt nok de mest betænkelige ved idéen.

Den 7. december 77 blev udkastet henlagt indtil den 33. Generalforsamling i efteråret 1978. I den mellemliggende periode skulle de enkelte landes delegater så have haft mulighed for at orientere og indhente udtalelser fra deres respektive regeringer.

Den 14. juli i år havde generalsekretær Kurt Waldheim et møde med Sir Eric Gairy for at blive orienteret om UFO-problemet og den kommende resolution. Specielt indbudt til dette møde var også Dr. Allen Hynek, Jacques Vallee, David Saunders, dr. Claude Poher samt den tidligere astronaut Gordon Cooper.

Selv om vi næppe skal spænde forventningerne for højt, vil det ikke undre mig, om vi i nær fremtid vil se et FN-initiativ, der søger at koordinere en UFO-forskning på internationalt plan mellem medlemslandene.

De navne, der figurerede som mødedeltagere hos Kurt Waldheim, er jo ikke just ubekendte blandt UFO-forskere.

ALLEN HYNEK startede sit Center for UFO Studies først i halvfjerdserne efter at have været det amerikanske luftvåbens UFO-konsulent i næsten 20 år, og hans organisation har siden starten opnået et virkelig godt samarbejde med myndighederne i USA, ligesom en række af videnskabsmænd – med eller uden navns nævne – støtter Hyneks arbejde. Allen Hynek er nok en af de personer, der kender UFO-problematikken bedst i dag, og som er i stand til at trække på de største og mest velkvalificerede ressourcer.

JACQUES VALLÉE, der er matematiker og EDB-specialist, hører også til blandt UFO-veteranerne og er herhjemme måske bedst kendt for de bøger, han har skrevet om emnet, bl. a. Challenge to Science, The UFO Enigma og sidst bogen The Edge of Reality, som han skrev sammen med Allen Hynek. Desværre findes disse bøger endnu ikke på dansk.

DAVID SAUNDERS, der er psykolog, huskes som en af de personer, der forlod Condon-kommissionen i protest og næsten samtidig med udsendelsen af Condon-rapporten udgav sin egen version af undersøgelsen »UFOs, Yes; Where the Condon-committee went wrong.«. Bogen var et hårdt angreb på de arbejdsmetoder og konklusioner, som Condon-kommissionen havde anvendt. I årene efter opbyggede Saunders et enormt EDB-arkiv over UFO-observationer. Omkring 50.000 rapporter er indkodet i dette arkiv.

CLAUDE POHER er måske mindre kendt herhjemme – og dog. Vi har i UFO-NYT bragt en del artikler om og af Poher, sidst i forbindelse med hans analyse af det efterhånden berømte eller berygtede San Jose de Valderas tilfælde, de tilhørende fotos og den mærkelige

UMMO-sag. Poher har interesseret sig for UFOer i en del år og medvirkede til, at Frankrig sidste år startede et officielt UFO-under-sørgelses-projekt GEPAN under den franske rumfartsorganisation CNES i Toulouse. Poher er i dag selv medlem af GEPANs stab.

Der er ingen tvivl om, at evt. officielle udspil vedrørende UFO-sagen i det eller de kommende år vil være knyttet til de her nævnte navne og organisationer.

Endelig findes der i de forskellige lande UFO-organisationer, der på et lavere niveau – set med officielle øjne – målbevidst arbejder på at få en større åbenhed omkring UFO-problemet samt på at informere offentligheden om det, der sker inden for området UFOer. Vilkårligt kan nævnes APRO og MUFON i USA, GEPA i Frankrig, STENDEK-CEI i Spanien, BUFORA i England og – os selv ikke at forglemme – SUFOI i Danmark.

Men hvad så herhjemme? Hvordan tegner fremtiden sig her i UFO-mæssig henseende?

Jeg synes, at vi i dag i SUFOI har så lovende projekter i støbeskeen, at vi også har lov til at være lidt optimistiske. Vi har fået startet FOTA – vor tekniske afdeling – samt fået påbegyndt en edb-registrering og behandling af vort rapportmateriale. Vi har fået flere og flere mennesker gjort opmærksomme på vor eksistens, at der findes en organisation, der tager sig af deres observationer – og tager dem alvorligt. Vi har fået oparbejdet et vist tillidsforhold til en række myndigheder og pressen, der efterhånden har opdaget, at UFO-problemet kan bearbejdes seriøst, og at SUFOI gør, hvad vi kan for at arbejde sagligt med emnet.

FOTA barsler snart med en virkelig effektiv detektor, der foruden at kunne registrere ændringer i magnetfelter yderligere skulle kunne udbygges til at registrere en række andre interessante parametre. Detektorerne er planlagt som værende en del af et landsomfattende registreringsudstyr, så vi vil få forøgede muligheder for at underbygge visuelle iagttagelser med registreringer fra teknisk udstyr. Indfriede disse planer blot en del af de forventninger, der stilles til dem, vil fremtidige observationer kunne blive helt anderledes underbyggede – og vi ville nærme os en løsning på det evigt tilbagevendende problem: at vort eneste registreringsinstrument er mennesket med alle de fejlfor-

tolkninger, forudfattede meninger og mangler, dette indebærer.

Det er fremtidsmusik – men til forskel fra mange andre fremtidsplaner ligger disse lige om hjørnet og kan være realiseret i løbet af et par år.

Et andet område, som vi venter os meget af i den kommende tid, er anvendelsen af EDB i behandlingen af vore rapporter. Indtil nu har vi kun fået afsluttet behandlingen af 1 års rapporter – nemlig 1975 rapporterne – men de øvrige år vil blive registreret på samme vis og dermed være arkiveret i en hurtig tilgængelig form. Yderligere opnår vi via EDB den store fordel, at det totale rapportmateriale kan tappes for oplysninger og fællestræk på kryds og tværs i løbet af meget kort tid. F. eks. kunne man jo spørge EDB-anlægget – efter at have fodret det med observationer fra 1968 til 1978 – »Hvor ses der flest UFOer i løbet af året?« Derefter »Hvornår toppe observationsantallet, måned, dag, klokken?« Derefter etableres en af FOTAs målestationer i det pågældende område i den angivne periode.

Det er selvfølgelig et meget skematisk og spekulativt eksempel, men kan måske alligevel illustrere én af de fremtidige muligheder. Bogen »Tidsloven« kan ligeledes give et indtryk – og nok mere realistisk – af de muligheder, der ligger i at kunne EDB-behandle rapportmaterialet.

Af mindre tekniske fremtidsplaner kan nævnes vore planer om en uddannelse af de såkaldte feltforskere – dvs. en kursustilrettelæggelse, hvor rapportoptagere, områdeledere og andre kan blive instrueret i rapportoptagning, feltundersøgelser (efter et landet UFO) samt blive gjort bekendt med de almindeligste fejlkilder såsom stjerner, planeter, satellitter, meteorer, fly og mange andre ting.

Formålet er – som for FOTAs arbejde – at give os de bedste betingelser overhovedet for at få så gode rapporter som muligt og allerede fra begyndelsen få sorteret fejltagelserne fra. Kun herved kan vi håbe at opnå et rapportmateriale, der kan tjene som grundlag for videre forskning.

Disse ting koster jo desværre penge. Jeg tror aldrig SUFOI har bedt sine medlemmer om penge eller økonomisk hjælp – det skulle da lige være ved at opfordre dem til at tegne nye abonnementer til UFO-NYT – men jeg vil nu alligevel på dette tidspunkt diskret henlede vore

medlemmers opmærksomhed på, at der i det sidste nummer af UFO-NYT er startet et projekt – nemlig vores EDB/Tekniske Fond. Vi har sat os det dristige mål – via bidrag fra vore medlemmer (og alle andre, der vil deltage!) – at forsøge at indsamle 20.000 kr.

De penge, der kommer ind på denne måde, er øremærkede – idet de skal anvendes til fremme af FOTA's og vor EDB-gruppens projekter. Vore fremtidsplaner – som her er skitserede – viser, at vi bogstavelig talt må investere i fremtiden. Og jeg vil da gerne ved denne lejlighed opfordre vore medlemmer til det samme – altså støtte initiativet økonomisk.

Vi har ansøgt de relevante myndigheder om, at bidrag til SUFOI kunne fratrækkes på bidragydernes selvangivelse. Vi fik afslag – næste

gang vi laver om på foreningen, må vi så til at arbejde for kanariefugles vel – så kan bidrag nemlig trækkes fra.

Til sidst vil jeg udtrykke håbet om, at SUFOI og UFO-NYT også fremover vil mærke den støtte fra medlemmerne, som vi især det sidste års tid har registreret – både med hensyn til interesse og ønske om at ville give en hånd med.

Ligeledes håber jeg, at vort forhold til både myndigheder og presse fortsat må udvikle sig i den positive retning, vi har oplevet de sidste par år.

Der skal her også gives plads til en hilsen til alle UFO-NYT's læsere fra hele repræsentantskabet med tak for interessen i 1978 og de bedste ønsker om et godt nytår.

Glimt fra SUFOIs kongres

SUFOIs medlemskongres 1978, der blev afholdt i Lyngby Storcenter søndag d. 15. oktober, blev en stor succes. Ca. 300 mennesker (fra næsten hele landet) overværede dele af eller hele arrangementet, der strakte sig over det meste af 9 timer. Nedenfor og på de næste sider bringer vi en række billeder fra dagen; de er alle taget af Svend Aage Iversen.

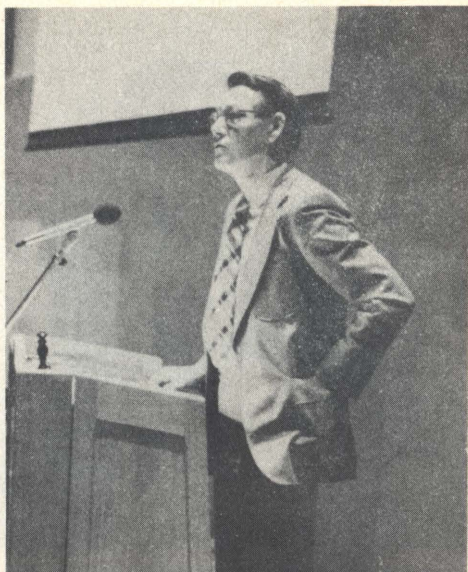
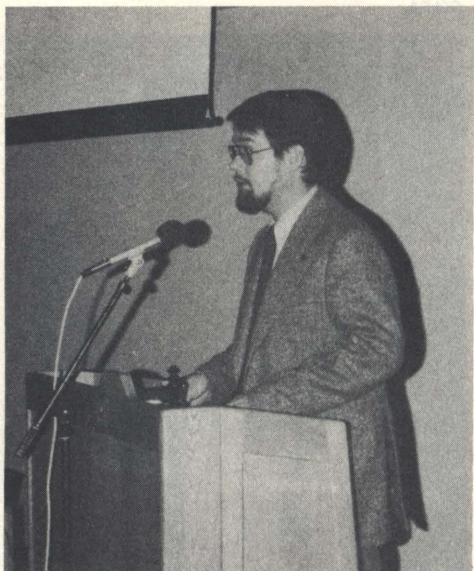
Et udsnit af de mange tilhørere i foredragssalen.

En lille »hård kerne« af SUFOI-folk havde ydet en kæmpeindsats for, at vi skulle kunne få en vellykket og festlig kongres – den første efter mange års pause – og på baggrund af de mange anerkendende ord, vi har hørt, tør vi også sige, at størstedelen af de mange deltagere har haft et godt udbytte af SUFOIs kongres 1978.

Her ses det ene hjørne af den meget store foyer, hvor kongresdeltagerne i pauserne kunne studere plancheudstillingen, se lysbilleder, kigge på montrér med UFO-tidsskrifter fra hele verden, købe SUFOI-bøger og andre materialer samt forfriskninger.

SUFOIs tidligere formand oberstløjtnant, civilingeniør Frank Pedersen fortalte levende og festligt om SUFOI og UFO-arbejdet i 20 år.

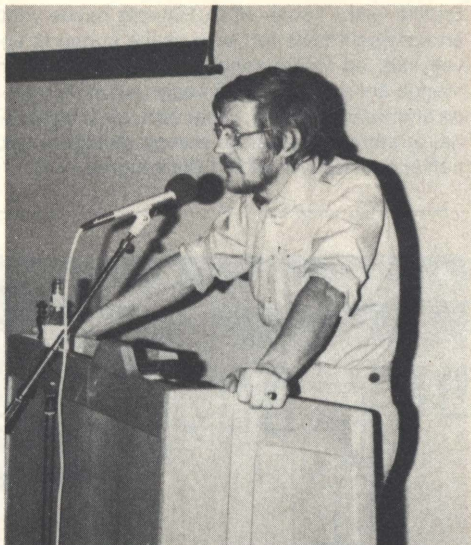

Flemming Ahrenkiel på talerstolen – og i samtale med en gæst fra Sovjetunionens ambassade.

Lederen af SUFOIs Alarmcentral, stud. scient. Ole J. Knudsen orienterede om det krævende 24-timers job i afdelingen.

Carsten H. Pedersen, der i flere år har ledet Rapportcentralen, gennemgik gangen i det omfattende undersøgelsesarbejde.

Fuldmægtig Ole Henningsen, SUFOI-Efterforsknings-afdelingens chef, fortalte om og viste UFO-film og -lysbilleder.

Radiotekniker Bent Aalberg leder arbejdet i SUFOIs nye forskningstekniske afdeling, FOTA.

NASA og UFO erne

af Ole Henningsen

Foto: United States Information Service.

Siden præsident Jimmy Carter kom til magten i Det Hvide Hus i Washington, har der været et vist pres fra visse dele af offentligheden for at få præsident Carter til at indfri et af de valgløfter, der vakte opsigt i UFO-kredse.

I pressen blev Jimmy Carter citeret for at have sagt: »Som præsident vil jeg kræve alle de hemmeligholdte rapporter om flyvende tallerkener offentliggjort. Jeg ved, at der findes sådanne fænomener. Jeg har selv set en sådan . . . «¹⁾

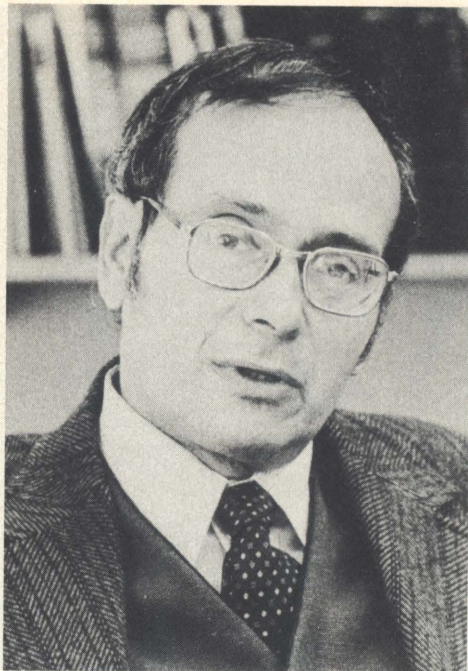
Det lød næsten for godt til at være sandt, og en af SUFOL's venner skrev til Jimmy Carter for at få oplysningen bekræftet. Der indløb svar fra Jimmy Carters og Walter Mondales kampagnekontor underskrevet af Vicki Sparks, der blandt andet skrev, »at guvernør Carter har set et UFO. Men han har aldrig sagt, at han ville følge sagen (pursue them) som præsident.«²⁾

Og så havde Jimmy Carter, som flere andre amerikanske præsidenter, bagdøren åben, hvad angår UFOerne.

Det vakte også betydelig opsigt, da en notits i foråret 1977 under rubrikken »Washington Whispers« i tidsskriftet »U. S. World and News Report« antydede, at regeringen ville offentliggøre hidtil hemmeligholdt materiale om UFOerne. Det bragte for en stund håb for vide UFO-kredse, der nu mente at se nogle af deres bestræbelser kronet med held.

Dr. J. Allen Hyneks »Center for UFO Studies« gravede lidt mere i disse oplysninger og fandt ud af følgende:

Pressekontoret i Det Hvide Hus var i besiddelse af et notat fra Dr. Frank Press, der er præsidentens videnskabelige og teknologiske rådgiver. Dette notat viser, at han har kommunikeret med både CIA – den amerikanske cen-

Dr. Frank Press, præsident Carters videnskabelige rådgiver.

Foto: Executive Office of the President, Office of Science and Technology Policy.

trale efterretningstjeneste – og Det amerikanske Luftvåben, og ligeud spurgt dem, om de stadig væk tilbageholder oplysninger vedrørende UFOer. Begge instanser svarede »NEJ«. Slut på undersøgelsen!

Ydermere indrømmede Jody Powell, præsidentens pressesekretær, at det var forkert, hvad han havde oplyst over for journalister, nemlig at Carter-regeringen var ansvarlig for frigivelsen af dokumenterne fra de gamle »Project Bluebook«-arkiver om UFO-observationer. Disse arkiver var tidligere blevet overført fra luftvåbnet til »National Archives«, hvor enhver har adgang til dem. Disse oplysninger blev bekræftet ved samtaler mellem »Center for UFO Studies« og Det Hvide Hus' pressekontor samt »National Archives«.

Tilsyneladende skulle man i ovennævnte misforståelse fra pressesekretærens side søge kilden til »den gode historie« i pressen.

Forsynet med disse oplysninger kontaktede »Center for UFO Studies« Clair Johnson, der er redaktør af rubrikken »Washington Whispers«. Han fastslog, at der ikke var nogen planer om at gøre mere ved dette emne, med mindre der skete noget vigtigt på området. Der var ingen reaktion hos ham, da han blev spurgt om, hvorvidt der var nogen forbindelse mellem hans tidligere bragte oplysninger om »UFO-materialets frigivelse« og de nu indhentede oplysninger.³⁾

Så dukkede der pressemeddelelser op i USA om, at NASA skulle have påbegyndt et aktivt studium af UFO-fænomenerne. Dette irriterede tilsyneladende i høj grad visse NASA-embedsmænd, der forsikrede pressen om, at NASA ikke havde påbegyndt nogen aktivitet af denne art. Samtidig meddelte man, at man i NASA stadigvæk overvejede, hvorvidt sådanne undersøgelser overhovedet var nødvendige.⁴⁾

Som det ses senere i artiklen, så var der dog lidt om snakken. Nemlig at præsidentens videnskabelige og tekniske rådgiver, Dr. Frank Press, i et brev af 14. september 1977 havde bedt NASA om at beskæftige sig med UFO-problemerne.

Vi var også i SUFOI interesserede i at få mere at vide om sagens rette sammenhæng. Derfor rettede SUFOIs tidligere formand, Erling Jensen, en forespørgsel til Den amerikanske Ambassade i København, hvorfra der gennem United States Information Service indløb denne meddelelse:

U. S. INFORMATION SERVICE

»Refererende til Deres 6225 af 18. oktober 1977
Kontoret for videnskabelig rådgivning i Det Hvide Hus meddeler os, at der aldrig har været udsendt pressemeddelelse om, at UFO-observationer skulle henvises til NASA.

Der har rent faktisk været udvekslet breve mellem præsidentens videnskabelige rådgiver

og NASA, hvori præsidentens rådgiver foreslog (og NASA accepterede), at alle forespørgsler angående UFO-observationer fremover skulle behandles af NASA, men ikke på forskningsplan. De nævnte breve er ikke offentligt tilgængelige. Det eneste tilgængelige materiale er vedlagte NASA-informationsark, der taler for sig selv.«

Det her nævnte NASA-informationsark vil vi senere vende tilbage til.

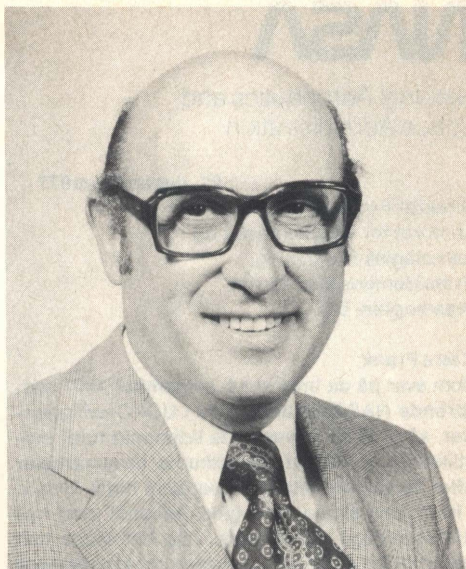
Straks efter forespørgslen til NASA fra Det Hvide Hus startede astrofysikeren, Dr. Richard Henry fra NASA's hovedkvarter i Washington på en foreløbig vurdering af, hvad NASAs stilling til hele sagen skulle være. Dr. Henry er også i UFO-kredse kendt som en af den amerikanske UFO-organisation APROs videnskabelige konsulenter i astrofysik. Kort efter starten på dette arbejde blev det imidlertid overtaget af NASAs rådgiver for special projekter, Dave Williamson.⁵⁾

Der gik ikke lang tid, før Williamson kom med sine første udtalelser til pressen. Disse udtalelser gik på en vis usikkerhed ved at give sig af med UFOer uden at have en eller anden form for beviser, som f. eks. »små grønne mænd« eller i det mindste et metalstykke fra et UFO.

»Vi er ikke ivrige efter at gå i gang med UFO-undersøgelser, fordi vi ikke føler os sikre på, hvad vi skal foretage os«, sagde Dave Williamson. »Det er min personlige mening, at det ikke er klogt at forske i noget, som ikke er et måleligt fænomen. Det er problematisk at bruge offentlige midler på en sådan forskning. Der findes intet måleligt UFO-bevis, som f. eks. et metalstykke, et stykke kød eller andet materiale; vi har ikke engang nogle radiosignaler. Et fotografi er ikke nogen måling. Giv mig en lille grøn mand - ikke en teori om en eller en beretning om en - og vi kan starte et undersøgelsesprojekt til mange millioner dollars.

Det er et videnskabeligt dilemma . . . hvorledes skal man bevise noget, der ikke eksisterer? Det er ligesom et gensyn med Loch Ness uhyret; alle set det, men der er intet synligt bevis.«⁶⁾

Det var manden bag disse udtalelser, der senere på året 1977 skulle give en vurdering vi-

*Dr. Robert Frosch, NASAs administrative leder.
Foto: NASA, National Aeronautics and Space
Administration, Washington, D.C.*

dere til NASAs administrator Dr. Robert Frosch, om hvad der skulle svares på Det Hvide Hus' anmodning om at oprette et UFO-panel under NASAs auspicer.

APROs ledere gør opmærksom på, at Dave Williamson til trods for sine negative udtalelser til pressen har et glimrende kendskab til UFO-sagen. De anfører samtidig, at de efter samtaler med folk fra NASA og regeringseksperter har fået det indtryk, at man i NASA er meget forsigtige. NASA er i forvejen under et betragteligt pres vedrørende rumfærgeprojektet, og man ønsker ganske enkelt ikke at komme i lag med yderligere en varm kartoffel.⁵⁾

Året var efterhånden ved at rinde ud, og lige inden jul afsendte NASAs administrator så dette brev til præsidentens videnskabelige og teknologiske rådgiver:

STEVEN SPIELBERG kan tælle præsident JIMMY CARTER blandt sine største fans. Syv gange har præsidenten i sin private bio i Det hvide Hus haft nærkontakt med filmen om flyvende tallerkener.

Billed-Bladet nr. 15/78.

National Aeronautics and
Space Administration

21. december 1977

Direktør Frank Press,
kontoret for videnskabelig og
teknologisk rådgivning,
Præsidentens sekretariat,
Washington, DC.

Kære Frank:

Som svar på dit brev af 14. september 1977 vedrørende NASAs mulige rolle i UFO-anliggender, så er vi på nuværende tidspunkt fuldt indstillet på at besvare publikums forespørgsler efter de samme retningslinier som hidtil. Hvis vi i fremtiden skulle blive gjort bekendt med nye håndgribelige vidnesbyrd, ville det være helt naturligt for et NASA-laboratorium at analysere dette og udtale sig om en ellers uforklaret organisk eller uorganisk genstand. Vi er rede til at reagere på ethvert håndgribeligt vidnesbyrd, der modtages fra troværdige kilder. Vi agter ubetinget at lade døren stå åben for sådan en mulighed.

Vi har nøje overvejet spørgsmålet om, hvad U.S.A. i øvrigt kunne og burde gøre vedrørende UFO-forskning. Der er en mangel på håndgribelige eller fysiske beviser som egner sig for en grundig laboratorie-analyse. Og grundet mangelen på sådanne beviser, har vi ikke været i stand til at udforme en reel videnskabelig fremgangsmåde til undersøgelse af disse fænomener. At fortsætte med et forskningsarbejde uden at have en forskningsmæssig ramme og en undersøgelsesteknik i tankerne, ville være spild af tid og ressourcer, og antagelig ville det være nytteløst. Jeg tror ikke, vi ville kunne opstille et forskningsprogram uden at have et bedre udgangspunkt, end vi hidtil har kunnet fastsætte. Jeg vil derfor foreslå, at NASA ikke tager skridt til at etablere nogen forskningsaktivitet på dette område eller til at sammenkalde et symposium om dette emne.

Jeg ønsker på ingen måde at tilkendegive, at NASA er kommet til noget resultat angående disse fænomener som sådanne. Som institution opretholder vi et åbent sind, en stærk videnskabelig nysgerrighed, og er villige til at analy-

sere tekniske problemer i det omfang, vi er kompetente dertil.

De venligste hilsner
Robert A. Frosch,
administrator^o)

NASA sagde altså NEJ til præsident Carter. Og de sagde nej til et projekt i stor målestok. På denne måde fastholdt NASA også princippet om videnskabens og videnskabsmændenes politiske uafhængighed.

Det var trods alt en sejr for den private UFO-forskning. NASA indvilligede i at undersøge håndgribelige vidnesbyrd fra troværdige kilder. Ved at gøre dette, har NASA i nogen grad ladet sorteper gå videre til de private UFO-organisationer. Initiativet bør nu komme fra disse organisationer.

Herom skriver astronomen, Dr. J. Allen Hynek fra »Center for UFO Studies«:

»NASA gav ikke et fuldstændigt NEJ – en meget betydningsfuld sprække i døren blev

Dr. J. Allen Hynek.
Foto: Center for UFO Studies.

holdt åben. NASA sagde faktisk: »Døren står åben for...«

Helt åben, nej, men heller ikke nogen lukket dør. Det er tydeligt, at NASA ikke mener, at der er noget håndgribeligt bevismateriale at undersøge, og at de derfor ikke behøver at blive involveret på nogen måde. Men samtaler med folk fra NASA og andre videnskabsmænd viser for mig, at NASA nu er villig til at undersøge håndgribeligt bevismateriale, som tidligere nævnt. De påpeger, at vejen nu er åben for sådanne undersøgelser. Det er nu legalt for en NASA videnskabsmand f. eks. at undersøge jordprøver, sveden vegetation, metalprøver, »englehår« o.s.v. Ja, en NASA videnskabsmand føler, at han er på fast grund, hvis han skulle påtage sig sådanne undersøgelser i sit laboratorium. Og sådan fortolker andre videnskabsmænd også den positive del af NASAs svar til præsident Carter.

NASA vil utvivlsomt ikke anvise specielle økonomiske midler eller laboratorier til disse ting, men allerede eksisterende laboratorier og mandskab kan ikke nægte at undersøge troværdige prøver. Sagens kerne er naturligvis, hvad der er troværdigt bevismateriale!

International UFO Reporter og »Center for UFO Studies« vil hjælpe UFO-forskerne med at henlede NASAs opmærksomhed på godt bevismateriale og med at forlange passende undersøgelser. NASAs »laden døren stå på klem« vil nu gøre det mere tilforladeligt for andre statslaboratorier at overveje sådanne undersøgelser udført offentligt. Hidtil er der foretaget få undersøgelser, men altid »under bordet«, klemmt ind imellem de almindelige laboratorieopgaver.

Så NASAs svar kan trods alt godt blive et skridt fremad. Er alt »englehår« blot edderkoppespind? Hvor stærkt har jorden fra et »landingssted« været opvarmet? Afviger den kemiske sammensætning af en prøve fra et sådant sted fra sammensætningen af en kontrolprøve?

Det er sådanne ting, vi gerne vil vide!«

Nu mangler vi blot en udbygget kontakt til forskellige former for laboratorier i Danmark, som vil være SUFOL behjælpelig med undersøgelse og analyse af de forskellige prøver, der med mellemrum er behov for at få kigget nærmere på.

Ole Henningsen

NASA har gennem årene udsendt et informationsark til de personer, der har skrevet til NASA

og bedt om oplysninger om UFO'er. På grund af det i artiklen refererede handlingsforløb så NASA sig tidligt på året 1978 nødsaget til at ændre dette informationsark.

SUFOL har i arkiverne både et af de ældre informationsark samt det nyeste. I et af de kommende nr. af UFO-NYT vil vi præsentere læserne for oplysningerne heri.

Kildehenvisninger:

- 1) Weekendavisen, Berlingske Aften, 25. juni 1976
- 2) Personligt brev dateret 13. september 1976. (Se også UFO-NYT nr. 6/1976, bagsiden).
- 3) International UFO Reporter, juni 1977
- 4) Aviation Week and Space Technology, 28. november 1977
- 5) The APRO Bulletin, oktober 1977 (Bladet udkom stærkt forsinket. Derfor kan NASAs brev til Carter-administrationen dateret 21. december 1977 optræde i dette blad)
- 6) International UFO Reporter, december 1977
- 7) International UFO Reporter, februar 1978

Oversættere: E. Bøtter-Jensen, Kim Møller Hansen og Ole J. Knudsen.

RETSSAG MOD CIA

Et af de fremtrædende medlemmer inden for den amerikanske UFO-organisation Ground Saucer Watch, hvis hovedkvarter ligger i Arizona, har anlagt sag mod den amerikanske efterretningstjeneste CIA - Central Intelligence Agency.

Sagen er anlagt af fotografen Harvey Brody for at gennemtvinge offentliggørelse af alt materiale omkring UFO'er, som måtte ligge i arkiverne hos CIA. I henhold til den i USA gældende »Freedom of Information Act« (mere vidtgående end vores lov om offentlighed i forvaltningen, red.) kan CIA kun tilbageholde oplysninger og dokumenter, såfremt det angår den nationale sikkerhed.

Ground Saucer Watch er mest kendt for sine omdiskuterede computeranalyser af UFO-fotos, og det bliver spændende at se, om man får noget ud af retssagen, der er anlagt ved Federal Court i Brooklyn.

Ole Henningsen

FRANSK-AMERIKANSK SAMARBEJDE

Dr. J. Allen Hyneks »Center for UFO Studies« er indbudt til samarbejde med det franske undersøgelsesorgan GEPAN.

UFO-NYTs læsere er tidligere blevet informeret om dannelsen af den officielle franske forskningsgruppe GEPAN til undersøgelse af UFO-fænomenerne. (Se UFO-NYT nr. 1/1978, bagsiden).

Den 13. og 14. december 1977 blev der afholdt et møde i Paris med GEPANs videnskabelige rådgivere som deltagere. Under mødet blev der vedtaget bestemte forslag, som søges ført ud i livet i løbet af 1978.

Selv om medlemmerne i dette UFO-panel ønsker at forblive anonyme, kan det oplyses, at de kommer fra de mest ansete videnskabelige institutioner:

Meteorologisk Institut, Lyons Astronomiske Observatorium, Det Socialpsykologiske Laboratorium ved Paris' Universitet, Det Geodynamiske Forskningscenter, Det Astrofysiske Laboratorium ved Paris' Universitet, Polyteknisk Læreanstalts afdeling for teoretisk fysik og afdelingen for fysisk meteorologi ved Clermont-Ferrand Universitetet.

Et af panelets hovedforslag var, at Dr. Hyneks amerikanske »Center for UFO Studies« skulle anmodes om at udvælge 5-10 amerikanske tilfælde, der så skulle undersøges af gruppen.

Disse tilfælde vil, førend de forelægges for panelet i GEPAN, blive undersøgt på højeste plan fra både en fysisk og en psykologisk synsvinkel. Vægten skulle dog i forvejen lægges på tildragelser, der giver flest mulige detaljerede informationer om selve fænomenet.

Denne udvælgelse burde være af allerstørste interesse for UFO-forskere verden over, idet disse tilfælde herefter skulle repræsentere UFO-logiens »creme de la creme« fra USA.

FNs og NASAs interesse for UFO-fænomenet er tilsyneladende slumret hen. Men måske kunne et positivt resultat af de franske undersøgelser genopvække USAs interesse for disse ukendte fænomener.

*International UFO Reporter,
Februar 1978
v/ Kim Møller Hansen*

EN KEDELIG FEJL . . .

Af Ole Knudsen er vi blevet gjort opmærksom på, at der i artiklen »Ingen er fuldkommen, men . . .« i UFO-NYT nummer 4/1978 har indsneget sig en meningsforstyrende fejl. Midt på side 142 skal der stå: »- det er nemlig gerne positivtskeptiske mennesker som bliver glade når de hører at SUFOI ikke (mere) holder på rumskibshypotesen alene.«

Det lille ord: »alene« gør jo en ganske væsentlig forskel i denne sammenhæng!

Red.

Helt ny og aktuel:

RUMMET - VOR NYE GRÆNSE

af Helle og Henrik Stub

Letlæst og gennemillustreret bog af vore nok største eksperter på området. Sprængfyldt med oplysninger om:

- RAKETTER OG RUMFÆRGER
- BANER I RUMMET
- BEMANDET RUMFLYVNING
- NYTTESATELLITTER
- MILITÆR RUMFLYVNING
- DET ALLERNYESTE OM KINESISK OG SOVJETISK RUMFORSKNING
- OG MEGET; MEGET MERE

240 sider . 95 illustrationer (mange i farver) . Rhodos

En oplagt gaveidé til alle rumfartsinteresserede!

LÆSER- UNDERSØGELSEN 1978

Indledning

I vore dage er det blevet meget populært at foretage opinions- og marketings-undersøgelser. Både i den private og den offentlige sektor bruger man sådanne undersøgelser til varierende formål, og vi syntes ikke i SUFOI, at vi ville stå tilbage for alle andre!! Så i UFO-NYT 1978, nummer 1, bragte vi et spørgeskema, som læserne skulle udfylde og indsende til os. Formålet med dette skema var at undersøge, hvordan UFO-NYTs læsere forholdt sig til forskellige emner, samt at undersøge forskellige konkrete forhold blandt læserne - som for eksempel aldersfordelingen.

Denne læserundersøgelse (som vi har døbt »Læserundersøgelsen 1978«) må nu betragtes som afsluttet. Jeg havde den glæde at opleve, hvordan stakkevis af besvarelser strømmede ind, og jeg læste dem alle med stor interesse. Der skal selvfølgelig lyde en stor tak til de mange, der sendte et udfyldt skema retur til os.

På mange af de indsendte besvarelser var der tilføjet personlige kommentarer, og selv om sådanne kommentarer er svære at få med i statistiske analyser, blev de dog alle læst, og jeg optog dem i mit »baghoved«. Blandt andet ved hjælp af disse kommentarer har jeg nu fået et ganske godt indblik i, hvad der rører sig blandt læserne, og dette indblik lader jeg naturligvis gå videre til resten af SUFOIs repræsentantskab. Dette skulle således i fremtiden være bedre rustet, når der skal træffes beslutninger, der angår alle SUFOIs medlemmer (som abonnent på UFO-NYT er man medlem af SUFOI, medmindre man har en special-ordning).

Da alle besvarelserne var indkommet, forestod der et større arbejde med at konvertere disse til talsekvenser, hulle dem på hulkort og databehandle dem. Dette arbejde er nu overstået, og alle statistiske analyser er færdige.

Her i denne artikel vil jeg kort gøre rede for nogle af de mest centrale og mest interessante resultater, der er fremkommet af »Læserundersøgelsen 1978«.

Per Andersen

Respons

Som nævnt var responsen fra læserne vældig stor. Da jeg fik gjort tallet op, viste det sig, at ca. 20% af samtlige vore abonnenter havde svaret på læserundersøgelsen. Et resultat af denne størrelsesorden havde vi kun turdet håbe på, men til vores glæde lod læserne os altså ikke i stikken. Jeg tror ikke, der er mange opinionsundersøgelser af denne form, der kan klare så høj en besvarelses-procent som 20!

I den oprindelige notits i UFO-NYT, 1978, nummer 1, udlovede vi to præmier, der skulle udtrækkes blandt de læsere, der indsendte en besvarelse. Denne lodtrækning er foretaget, og præmierne er tilsendt de to vindere. Vi offentliggør her navnene på disse:

Bent Pedersen
Borgvej 16
7100 Vejle

og

Leo G. Jensen
Mørups Alle 4
2650 Hvidovre

Lodtrækningen blev foretaget af en random-funktion på en Texas SR-51A.

Abonnenternes kontaktmåde til SUFOI

Det var naturligvis interessant at undersøge, hvordan læserne af UFO-NYT egentlig først kom i kontakt med SUFOI og UFO-NYT. I Tabel

1 kan man se, hvordan læserne fordeler sig på de forskellige kontaktmåder.

Tabel 1

Abonnentens kontaktmåde
til SUFOI/UFO-NYT.

Gruppe	Procent
Gennem ugeblad eller lignende ...	6,7
Gennem dagblad	9,4
Gennem en UFO-bog	13,4
Gennem et UFO-foredrag	7,2
Gennem bekendte eller familie....	23,9
Gennem jubilæums-udstillingen ..	1,9
Gennem UFO-NYT på et bibliotek	6,2
Husker det ikke	4,3
Andet	27,1
Uoplyst	0,0
Total	100,0

Man lægger mærke til, at næsten hver fjerde læser er kommet i kontakt med SUFOI gennem bekendte eller familie - altså fortrinsvis via mund til øre metoden. Den personlige kontakt og den personlige anbefaling af UFO-NYT til ens bekendte spiller altså en stor rolle for SUFOIs fremgang. Dette betyder jo altså også, at hvis du ønsker at støtte SUFOI på en lidt mere indirekte måde, er noget af det bedste du kan gøre at anbefale os til dine venner og bekendte, samtidig med at du fortæller dem noget om selve UFO-sagen. Der er dog stadig det hindrende moment, at man ved en sådan aktion i sin omgangskreds risikerer at blive lidt til grin; men jeg tror vi må lære at se tingene i øjnene - man skal ikke være bange for at have et standpunkt!

Det kan ses, at en anden hyppig årsag til læsernes første kontakt til os er UFO-bøger. Her er det fortrinsvis SUFOIs egne bøger, der er tale om. Dette er en af grundene til, at SUFOI ønsker at fortsætte sin udgivelsespolitik; og jeg kan da i den forbindelse oplyse, at der er flere bøger på vej til udgivelse på SUFOIs Forlag.

Man undres måske over, at der er en temmelig stor »andet«-gruppe i Tabel 1. Dette skyldes bl. a., at der er nogle af læserne, der er kommet i forbindelse med os på forskellige mere eller mindre usædvanlige måder - »fandt et UFO-NYT på et loft«, »damen over for mig i bussen

sad og læste UFO-NYT«, bare for at nævne et par eksempler. En anden grund til denne store »andet«-gruppe er, at der er en del, der har anført flere forskellige kontakt-måder, hvilket egentlig ikke var meningen. Her har min udformning af spørgeskemaet måske en del af skylden.

Abonnenternes forhold til UFO-foredrag

En anden ting vi undersøgte var, hvorvidt læserne har været til nogen UFO-foredrag. Her skal jeg straks gøre opmærksom på en slagside, som en undersøgelse af denne slags altid vil have. Der vil naturligvis være en tendens til, at det er de forholdsvis mest aktive og interesserede læsere der indsender udfyldte skemaer, ligesom der vil være en tendens til, at de samme mennesker har været til forholdsvis flere foredrag end de mindre UFO-interesserede abonnenter. Dette betyder, at nedenstående tal skal tages med det forbehold, at de nok viser, at en lidt større del af abonnenterne har overværet foredrag, end det faktisk er tilfældet. Med en lidt mere faglig vending siger man, at det indkomne materiale ikke er absolut repræsentativt med hensyn til dette spørgsmål.

Tabel 2 viser, hvor stor en del af læserne der har overværet UFO-foredrag, og hvor stor en del der slet ikke har været til noget UFO-foredrag.

Tabel 2

Hvorvidt abonnenten har
været til foredrag.

Gruppe	Procent
Har overværet mindst 1 foredrag	46,1
Har ikke overværet foredrag	53,6
Uoplyst	0,3
Total	100,0

Man kan se, at stort set hver anden ikke på noget tidspunkt har været til UFO-foredrag. Det er så en naturlig ting at spørge sig selv, hvorfor så mange ikke har været til foredrag. Dette

spørgsmål er der vist noget om i Tabel 3. 53,6 procent af læserne havde ikke været til foredrag, og i Tabel 3 er angivet, hvad disse har anført som grund til dette.

Tabel 3

Hvad de abonnenter, der ikke har overværet foredrag, angiver som årsag til dette.

Gruppe	Procent
Ingen foredrag tæt ved abonnenten	63,1
Ikke lyst til at gå til foredrag	6,7
Økonomiske årsager	5,1
Ingen transportmulighed	1,0
Ikke tid til at gå til foredrag	10,8
Ingen orientering om foredrag	4,6
Andet	17,9
Total	109,2

Grunden til, at tallene i Tabel 3 summerer til over 100 procent er, at man til dette spørgsmål måtte give flere, forskellige svar.

Af tabellen fremgår det, at langt den hyppigste årsag til ikke at have overværet noget UFO-foredrag er, at der simpelt hen ikke har været noget foredrag tæt nok ved abonnentens bopæl. Og at dette nok er tilfældet, kan ikke benægtes. For eksempel i Jylland er der meget langt (både i tid og i afstand) mellem offentlige foredrag om UFO-fænomenet. En af de måder hvormed SUFOI har forsøgt at bøde på dette, er ved at starte medlemsmøderne. Disse bliver forhåbentlig genoptaget denne vinter.

Disse medlemsmøder er selvfølgelig ikke tilstrækkelige, men også her kan læserne selv hjælpe på situationen. Kontakt jeres lokale foreninger, og bed dem om at arrangere et UFO-foredrag. De kan som regel få fat i en foredragsholder ved at kontakte SUFOI. Denne fremgangsmåde har mange gange givet resultater i form af mindre, lokale UFO-foredrag i diverse foreninger.

Abonnenternes ønsker om at være mere aktive

I spørgeskemaet spurgte vi blandt andet om læsernes ønsker med hensyn til at komme til UFO-møder og deres ønsker med hensyn til at være mere aktive i SUFOI end de er nu. Igen skal vi regne med, at det indkomne materiale ikke er absolut repræsentativt, men det giver dog alligevel et ganske godt billede af abonnenternes forhold til disse spørgsmål.

Tabel 4 viser, hvor stor en procentdel af læserne der i de indsendte besvarelser angav, at de ønsker at deltage i lokale UFO-møder. På grund af spørgeskemaets formulering med hensyn til dette spørgsmål var der desværre enkelte, der havde misforstået, hvad der egentlig blev spurgt om. De troede, at der blev spurgt, om de ønskede at møde nogle reelle UFO'er på deres egn, men det var jo faktisk ikke det, spørgsmålet gik på. Dette skulle imidlertid ikke forstyrre det totale billede væsentligt.

Tabel 4

Hvorvidt abonnenten er interesseret i UFO-møder.

Gruppe	Procent
Interesseret i UFO-møder	81,2
Ikke interesseret i UFO-møder	2,1
Ved ikke	11,3
Andet	2,9
Uoplyst	2,4
Total	100,0

Som det ses i Tabel 4, er langt de fleste interesserede i at deltage i UFO-møder på deres egn. Selv om vi antager, at tallet 81,2 procent er lidt for højt, betyder det alligevel, at der rundt om i landet sidder hundredevis af personer med et ønske om at begynde på nogle UFO-møder i en gruppe. Hvad en del af læserne måske ikke ved er, at der faktisk rundt om i landet allerede findes sådanne grupper, der jævnligt mødes for at diskutere aktuelle problemer i UFO-sagen! Det er slet ikke utænkeligt, at der også findes en sådan gruppe i dit område! Hvis

du ønsker at undersøge dette, kan du eventuelt kontakte den nærmeste områdeleder (adresser forrest i bladet). Han vil kunne oplyse dig om, hvor den nærmeste UFO-gruppe befinder sig. Er der ikke lige nogen gruppe i nærheden, vil der måske ved sådanne henvendelser kunne skabes basis for oprettelsen af nogle nye grupper.

En del af læserne ønsker ikke bare at komme til UFO-møder, men ønsker også at komme til at arbejde mere aktivt inden for SUFOI. Tabel 5 viser forholdene omkring dette spørgsmål.

Tabel 5

Hvorvidt abonnenten ønsker at være mere aktiv i SUFOI.

Gruppe	Procent
Ønsker at være mere aktiv	38,6
Ønsker ikke at være mere aktiv	28,7
Ved ikke	26,0
Andet	4,6
Uoplyst.....	2,1
Total.....	100,0

Nogle af de læsere, der svarede, at de gerne vil arbejde lidt mere aktivt, spurgte også, hvordan de kan komme til at deltage i det aktive arbejde. Selv om det er meget svært at give nogle generelle oplysninger om dette, vil jeg alligevel her komme med nogle ideer.

En god måde at starte på, er ved at deltage i de lokale UFO-grupper, som jeg lige har nævnt. Og hvis en sådan ikke findes, kan man søge for, at en gruppe bliver oprettet. Her er det som sagt vigtigt at kontakte områdelederne. Man kan også blive medlem af vores alarmkæde. Dette er en telefonkæde med det formål at få varslet medlemmerne, når der indløber en UFO-alarm. Det skal dog siges, at det at være med i alarmkæden stiller store krav til ens tålmodighed. Hvis man ønsker at blive medlem af alarmkæden, kan man henvende sig til SUFOIs Alarmcentral (adresse som sædvanlig forrest i bladet).

Hvis man mener, at man besidder specielle

egenskaber (f. eks. kan oversætte til eller fra fremmedsprog), eller har specielle muligheder (f. eks. adgang til specielle maskiner eller specielle oplysninger, der vil kunne hjælpe os), kan man til enhver tid henvende sig til os. I princippet kan man henvende sig til alle i SUFOIs repræsentantskab, men især vil man kunne henvende sig til vores Informationsafdeling.

Og endelig, og dette er det vigtigste, kan man sætte sig grundigt ind i UFO-sagen gennem tidsskrifter, bøger og andre materialer. Dette kan så f. eks. danne grundlaget for at skrive mindre artikler til UFO-NYT (SUFOI modtager altid gerne skriftlige bidrag fra læserne til UFO-NYT). Det har faktisk vist sig, at denne udvikling med at sætte sig ind i emnet og at starte selvstændige initiativer som regel har ført til en kontakt til os. Så er man derefter mange gange blevet draget mere og mere ind i det aktive arbejde i SUFOI.

Holdninger til liv i universet

Tabellerne 6 og 7 fortæller noget om besvarenes holdninger til spørgsmålet om liv andre steder i universet. Tabel 6 viser, hvor stor en procentdel af abonnenterne der tror, at der eksisterer liv under en eller anden form ude i universet.

Tabel 6

Hvorvidt abonnenten tror på liv under nogen form andre steder i universet.

Gruppe	Procent
Tror på liv i universet.....	85,3
Tror ikke på liv i universet.....	8,0
Ved ikke	4,3
Andet	0,5
Uoplyst.....	1,9
Total.....	100,0

Som det ses, mener over 80 procent af vores læsere, at der findes liv andre steder i universet. Det kunne så være spændende at se, hvor mange der tror på, at der findes intelligent liv andre steder i universet – det kunne jo tænkes,

at der fandtes lavere livsformer som f. eks. bakterieformer andre steder, men at der ikke fandtes intelligente livsformer. Man kan i Tabel 7 se, hvor mange der mener, at der findes intelligent liv.

Tabel 7

Hvorvidt abonnenten tror på intelligent liv under nogen form andre steder i universet.

Gruppe	Procent
Tror på intelligent liv	88,2
Tror ikke på intelligent liv	5,6
Ved ikke	4,8
Andet	0,8
Uoplyst	0,5
Total	100,0

Man lægger mærke til, at der kun er ganske få procent forskel på, hvor mange der tror på liv, og hvor mange der tror på intelligent liv. Dette betyder, at praktisk talt ingen har svaret, at de godt nok tror på liv under en eller anden form ude i universet, men at de ikke tror på, at der findes såkaldt intelligent liv. Alle har ment, at kunne der findes liv, må der også kunne findes tænkende eller intelligente væsener.

Hypoteser til forklaring af UFO-fænomenerne

Efter min mening er et af de mest spændende aspekter ved »Læserundersøgelsen 1978«, hvad læserne betragter som mulige forklaringer af UFO-fænomenet.

På spørgsmålet om mulige hypoteser til forklaring af UFO-fænomenerne måtte abonnenterne selvfølgelig komme med flere, forskellige svar, og det var der mange der benyttede sig af. Dette er grunden til, at tallene i Tabel 8 summer sig til langt over 100 procent. Det viste sig nemlig, at læserne i gennemsnit angav 2,2 forskellige hypoteser.

Tabel 8 viser, hvordan besvarelsesforde-
ler sig over de forskellige forklaringer.

Tabel 8

Hvilke hypoteser abonnenten finder rimelige til forklaring af en del af UFO-fænomenet.

Gruppe	Procent
Rumrejsende fra universet	89,8
Tidsrejsende fra fortid/fremtid	38,1
Nogle former for rumdyr	6,4
Rejsende fra et andet jordisk plan	33,8
Fup, svindel eller misfortolkninger	12,6
Våben udviklet af en stormagt	3,8
Udviklet af multinationalt selskab	0,8
Udviklet af flygtede nazister	0,0
Et for os ukendt naturfænomen	29,8
Fra en anden verden eller univers	2,1
Psykologisk fænomen	1,9
Projektion fra universet	0,5
UFOerne er engle, djævl e m.v.	0,5
Har ingen anelse	1,1
Andet	3,2
Total	224,4

Som ventet var hypotesen om rumrejsende fra universet den hypotese, de fleste havde angivet i deres besvarelse. Ca. 90 procent mener, at »rumskibs-hypotesen« er en rimelig forklaring på nogle af UFO-observationerne.

Selv om rumskibs-hypotesen tilsyneladende har en temmelig stor tilslutning, er der dog også enkelte af de andre forklaringer, som læserne finder rimelige. For eksempel mener ca. 38 procent, at der kan være tale om tidsrejsende fra fortiden eller fremtiden, ca. 34 procent mener, at det kan være rejsende fra et andet jordisk plan, og ca. 30 procent mener der kan være tale om et ukendt naturfænomen.

Afslutning

Ganske vist har jeg i indledningen proklameret, at »Læserundersøgelsen 1978« hermed er slut, men det betyder kun »slut« i den forstand, at de umiddelbare undersøgelser og analyser er tilendebragt og resultaterne bragt i denne artikel. Selvfølgelig vil selve læserundersøgelsens resultater ikke blot blive arkiveret i en skuffe og dermed glemt. Analyserne vil derimod danne grundlaget for SUFOIs videre arbejde, både med hensyn til UFO-NYT og med hensyn til de mere direkte kommunikationsmuligheder til medlemmerne.

Måske vil SUFOIs medlemmer ikke på kort

sigt kunne opdage nogen ændring i vores aktiviteter, og det skyldes, at sådanne ændringer ikke gennemføres fra dag til dag. Samtidig er vores aktiviteter jo også påvirket af en del andre faktorer end blot de umiddelbare læserreaktioner (f. eks. økonomiske).

På langt sigt vil »Læserundersøgelsen 1978« dog ganske klart have en indflydelse på SUFOIs aktiviteter. Læserne har altså gennem indsendelsen af en besvarelse til læserundersøgelsen været med til at gøre Skandinavisk UFO Information til en bedre organisation og har været med til at forbedre vores aktiviteter.

Per Andersen

ufo rapporter

DANMARK

HVOR BLEV DE AF?

Med hensyn til De danske rapporter for denne gang har jeg desværre en meget kedelig meddelelse til Dem. I vores behandlingsrunde for de rapporter, SUFOI modtager fra vidner rundt omkring i landet, er der desværre sket det, at de rapporter, der skulle have været med i dette nummer af UFO-NYT, er forsvundet på vejen hen til mig i postvæsenets »jungle«. Det skulle normalt ikke være noget uløseligt problem, men det har endnu ikke været muligt at fremskaffe det manglende brev.

I stedet har jeg arbejdet på en lidt ældre sag, som de »gamle« abonnenter på UFO-NYT måske kan mindes lidt om. Alligevel har jeg besluttet at tage den med, da den ikke er så almindelig for danske forhold på UFO-fronten; vi er jo ikke så forvante med »Nærkontakter af 3. grad«. Nok om det; her er den:

UFOnauter omringer bil - en klassiker

Den 27. april 1960 kl. ca. 03,00 kommer hr. AN kørende i sin bil (Opel Rekord varevogn, årgang 1953) på landevejen mellem Slagelse og Næstved. Ca. 11 km syd for Slagelse passerer han godset »Gyldenholm«. Farten er ca. 60 km/t. Luften er let diset og vinden svag. Observatøren fortæller, at han havde fornemmelsen af, at et eller andet iagttog ham.

Efter at være kommet fri af den skov, der om-

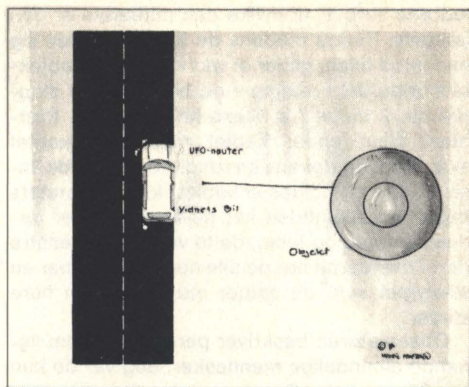
giver godsets hovedbygning, ser han mod syd-vest i ca. 20° højde en stærkt lysende, hvidlig ring, der nærmer sig med stor hastighed. I løbet af 3-4 sekunder har ringen bevæget sig mod bilen og standser brat i kort afstand fra denne. Bilens tændingsanlæg og lys afbrydes pludselig. Da observatøren mærker, at motoren ikke trækker, kobler han ud, kører ind til højre vejside og bremser bilen. Den stopper i en afstand af ca. 6 meter fra objektet.

Observatøren ser nu, at det drejer sig om en genstand, hvis størrelse anslås til ca. 9x6 meter (bredde/højde). Formen er noget i retning af to

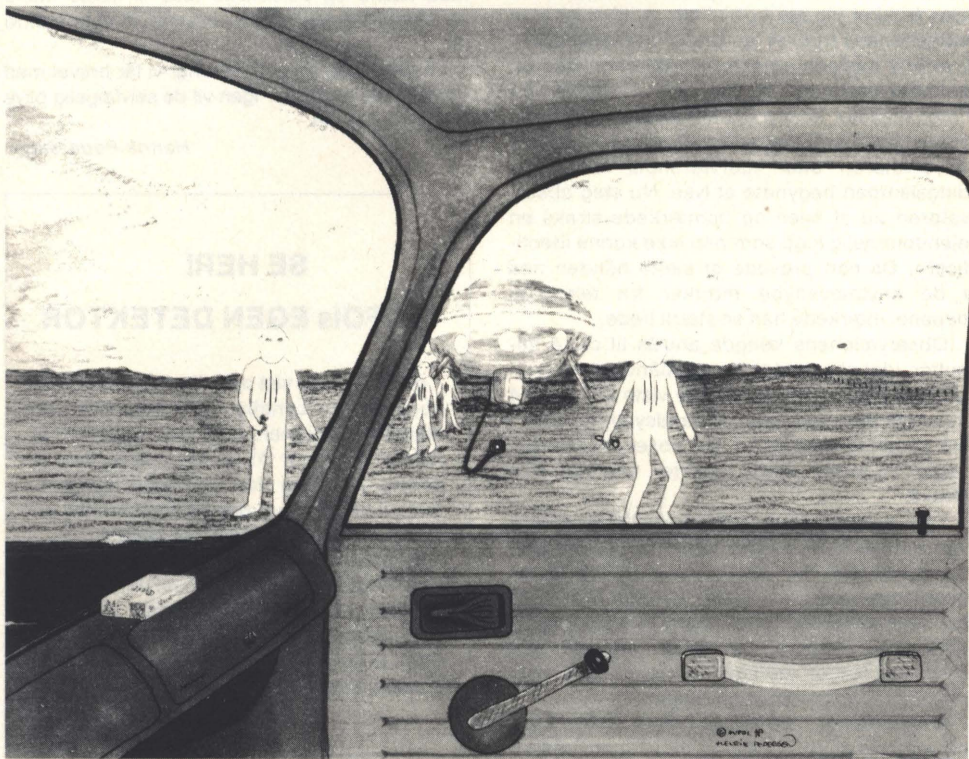
skåle lagt mod hinanden med et bredt lysende bånd ca. tværs over midten foruden en smalle re stribe eller spalte ovenpå. Allerøverst, på noget der lignede en lille overbygning, løber en smal, fluoriserende stribe tværs over. Forneden fordeler sig tre runde, lysende pletter, som observatøren mener er køjer (se iøvrigt skitsen). Objektet lyser grå-grønt.

Medens observatøren betragter objektet, der holder sig svævende ca. 3 meter over jorden, glider tre teleskopstøtteben ud af skålformede fordybninger på undersiden af objektet. Endnu før de når jorden, glider endvidere et tykt, cylindrisk rør ned mod jorden. Røret stopper et stykke over jorden, og forneden på røret viser der sig nu en firkantet åbning.

Observatøren føler sig ikke angst, men måske nærmere en smule apatisk. Han tænker på at forlade bilen, men beslutter i det samme at blive siddende, idet 4 personer, én efter én, kommer ud af åbningen. De bevæger sig hen

mod bilen med langsomme, graciøse bevægelser, nærmest som frømand der går på havbunden. De fire personer er iført grønligt skinnende dragter, hvorpå der foran ses tre mørke,

lodrette striber, af hvilke den midterste er den længste. Endnu medens de fire bevægede sig hen imod bilen, glider et tykt kabel ud af objektets underdel i retning mod bilen. Kablet stopper ca. 2 meter fra bilens højre vindue. Nærmest bilen ender kablet med en firkantet skærm, hvori der ses en rund, hvid, lysende linse. Skærmen holdes af kablet i knap en meters højde. I mellemtiden har de fire personer fordelt sig omkring bilen, de to ved bilens venstre dør. I hænderne har de alle noget, der ligner en stavlygte, som de sætter ind mod bilen flere steder.

Observatøren beskriver personerne som lignende almindelige mennesker, dog var de kun ca. 90 cm høje. Deres ansigter lignede vore, men syntes at være noget fladtrykte. De bevægede munden, som om de talte, men der hørtes ingen lyde. Derfor er alt stille under observationen, bortset fra en svag summen som fra et højspændingsnet.

Kort efter forsvandt de fire personer tilbage til og ind i fartøjet, åbningen lukkedes, kablet blev trukket tilbage i objektet, og til sidst blev støttebenene trukket op. Under en meget stærk lyseffekt hævede objektet sig derefter med en kolossal hastighed og forsvandt i samme retning, som det kom fra. Det var uden for synsvidde i løbet af få sekunder. Et øjeblik efter blev observatøren atter nærværende, idet tændingslampen begyndte at lyse. Nu steg observatøren ud af bilen og bemærkede straks en ejendommelig lugt, som han ikke kunne identificere. Da han prøvede at sætte hånden ned i de knyttnævedybe mærker fra teleskopbenene, mærkede han en stærk hede.

Observationens længde anslås til ca. 4 minutter, idet observatørens armbåndsur, som ellers gik helt nøjagtigt, senere viste sig at gå 4 minutter bagefter. Det var sandsynligvis gået i stå samtidig med bilen. Da observatøren forsøgte at starte bilen bagefter, virkede den straks.

I årene efter observationen har observatøren lagt mærke til, at på det sted, hvor observationen fandt sted, har der været en plet, hvor vegetationen først kom i gang lidt efter lidt. Dette har ikke været muligt at efterprøve så lang tid efter observationen; der findes nogle få bare pletter på stedet, men det kan ligeså godt skyldes andre forhold som landingen.

Rapporten er udarbejdet i løbet af året 1966 og signeret af observatøren den 11. november.

Observatøren er håndværker fra Midtsjælland. Det er vore medarbejderes indtryk, at AN er nøgtern, og at han har haft en oplevelse. Grunden til, at rapporten er så gammel, er, at AN ikke har omtalt den for ret mange mennesker. Han ønsker også fuldstændig anonymitet.

Den skitse, der er vist, er opbygget med hans råd og vejledning og må siges at være tilnærmelsesvis korrekt ifølge hans beskrivelse. Man har gjort meget ud af at få facon og mål til at være så korrekte som muligt.

Ja, det var så beretningen, og til det vil jeg lige knytte den lille kommentar, at det faktisk var ved en tilfældighed, SUFOI kom i besiddelse af denne gode rapport. Var denne tilfældighed ikke indtruffet, havde rapportøren holdt oplevelsen for sig selv. Og nu kunne vi i SUFOIs rapportcentral godt lide at vide: HVOR mange af den slags oplevelser ligger der i baghovedet hos nogle mennesker her i landet? Jeg vil i den forbindelse igen nævne vores totale tavshed med navne og personlige data til tredje mand og så opfordre disse mennesker til at kontakte os.

Til slut vil jeg sige, at hvis/når vi får brevet med de savnede rapporter igen vil de selvfølgelig blive bragt her i bladet.

Henrik Pedersen

SE HER!

SUFOIs EGEN DETEKTOR

- den, der blev vist og udførligt omtalt ved kongressen i Lyngby - er nu så vidt i de afsluttende prøver, at vi kan begynde at levere til januar 1979. Desværre kan vi endnu ikke sige den helt nøjagtige pris, men vi kan love, at den **til medlemmer** ikke vil overskride **kr. 200 Incl. moms.**

Af produktionshensyn er vi interesserede i forudbestillinger - en del har allerede bestilt - men er De interesseret, så reserver venligst et eksemplar NU (selvfølgelig uden forbindelse) ved at sende et kort til SUFOIs Ekspedition.

FOTA

FOTA-orientering

Under vor omtale af arbejdet på detektoren (se UFO-NYT nr. 3 og 4/78) blev spørgsmålet om kompromisløsninger nævnt. Et af de kildne punkter er forholdet mellem stor følsomhed og de mange uønskede støjkluder. Ved opbygning af en sporingsstation er det derfor af største vigtighed at få denne anbragt så fjernt fra disse generende felter som muligt. Magnetisk Observatorium i Rude skov har f. eks. store problemer med forstyrrelser fra den nærliggende S-bane – på satellitsporingsstationen tæt ved har man endda bygget masten til parabolantennen af rustfrit stål for ikke at genere magnetmålingerne!

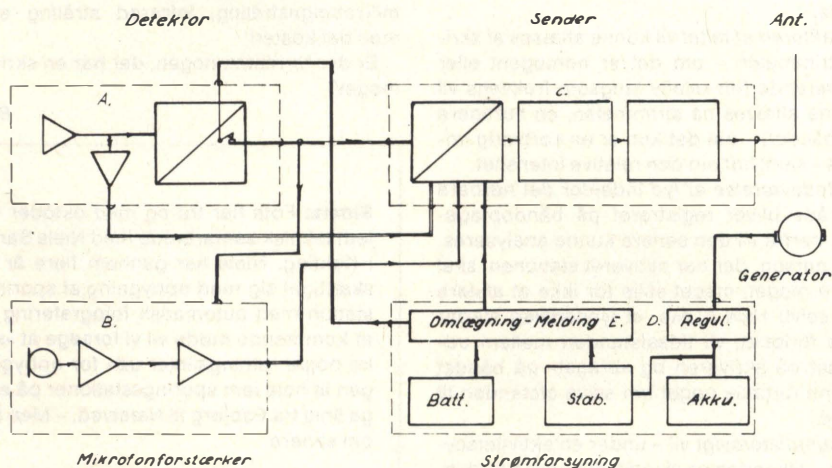
FOTA er i den heldige situation at kunne anvende ca. 20.000 kvadratmeter mark/mose fjernt fra alfarvej – der er ca. 2 km til den nærmeste højspændingsmast, 15 km til hver af de nærmeste større byer – Næstved og Præstø – kun et par små husmandssteder ligger indenfor en radius af ca. 300 m.

På denne plet sydsjællandsk idyl har vi indledt den første primitive opbygning af en sporingsstation – »primitiv« kan sættes i relation til de sparsomme økonomiske midler – vi er i hvert fald i gang.

UFOer, der forårsager »kompassforvirring«, motorstop og magnetisering af jerngenstande, retfærdiggør vor interesse for måling på magnetfeltet – andre rapporteret med lydfænomener (summen, hvislen e.t.c.) vender vor interesse mod dette punkt. Når lyset på et køretøj forsvinder, er det da fordi batteriet påvirkes af UFOet? Disse punkter er de første vi vil forsøge at få svar på af sporingsstationen. Hosstående principdiagram skal bidrage til at fortælle hvordan vi forsøger.

En følsom elektronisk detektor A registrerer en svag ændring i magnetfeltet – også hvis dette er pulserende. I dektoren er der indbygget en tidsenhed og en kontakt, således at et felt, der påvirker detektoren, starter det efterfølgende udstyr og lader dette køre i ca. 30 sek. I hvilestilling er det således kun detektoren der bruger strøm – en faktor der ved batteridrift spiller en ikke uvæsentlig rolle. B er en følsom mikrofonforstærker, C en lille krystalstyret VHF sender – frekvensmoduleret – med en udgangseffekt på kun 2½ mW. D er »El-værket«, bestående af vindgenerator, reguleringsenhed, akkumulator og spændingsstabilisering. E er en enhed, der følger, om akkumula-

Sporingsstation, principdiagram senderside

torspændingen er til stede. Svinger den, registrerer E det og skifter automatisk til drift på tørbatterier.

Detektor, mikrofonforstærker og sender indbygges (det er tilladt at trække på smilebåndet) - i en gammel fryseboks! Denne er imidlertid udmærket til formålet: rustfri stålkasse - god termisk isolation - regntæt - rummelig og dermed servicevenlig, kort sagt - en komplet enhed, der uden nogen form for bygningsværk kan stå på åben mark i al slags vejr. Skulle een eller anden pilfinger prøve på at flytte eller åbne den, vil den (også selv om vedkommende har pillet antennen af) melde det øjeblikkelig til modtagestationen.

Vindgenerator og reguleringsenhed anbringes et stykke væk for ikke at genere. Skulle forbindelsen til stationen svigte, vil denne dog være i stand til at fortsætte på tørbatterier i mindst en uge.

Modtagesiden består foreløbig af en ældre VHF-station, (tidligere dyrlægestation). Denne er udstyret med et relæ, der reagerer på et indkommende signal - herved aktiveres skriver og båndoptager.

Hvis et UFO - der opfylder vore forventninger om ændringer i magnetfeltet - skulle passere, håber vi at kunne uddrage følgende informationer:

1. *En feltændring har fundet sted* - dette er jo en nødvendighed for at starte hele processen - lynnedslag eller en evt. pilfinger kan være medvirkende - følgende vil dog afsløre dette.
2. *Karakteren af feltet* vil kunne aflæses af skrivestrimmelen - om det er homogent eller pulserende (en relativ langsom frekvens vil kunne aflæses på strimmelen, en hurtigere på båndet) - om det kun er en kortvarig impuls - samt lidt om den relative intensitet.
3. *Tilstedeværelse af lyd* indenfor det hørbare område bliver registreret på båndoptageren; herfra vil den senere kunne analyseres. (En person, der har aktiveret stationen, skal være meget, meget stille for ikke at afsløre sig selv!) Hvis f. eks. et lynnedslag starter hele forløbet, vil tidsafstanden mellem udsagnet på skriveren og »braget« på båndet kunne fortælle noget om selve afstanden til lynet.
4. *Akkumulatorsvigt* vil - under en aktivitetscyklus - tilkendegive sig ved et ganske kortvarigt udfald samt en række korte impulser.

5. *Feltændringer, der vedvarer* ud over 30 sek., forårsager øjeblikkelig genstart af stationen.
6. *Fjernalarm* til et antal observatører kan uden vanskelighed tilføjes. Samme relæ, der starter skriver og båndoptager, kan anvendes til at starte en basissender (evt. med toneopkald) - herved kan de pågældende observatører alarmeres lige så hurtigt og effektivt, som hvis de havde en lokal detektoralarm stående. Rigtigt udnyttet vil dette kunne give visuelle iagttagelser til støtte for målingerne. Ovenstående er ikke længere kun fantasi.

Detektor, mikrofonforstærker og sender er bygget sammen til en enhed - den er testet »på bordet«, klar til at monteres i boksen. Modtager, skriver og båndoptager er i orden, men må så midlertidigt fritages for anden praktisk tjeneste - vindgeneratoren er i arbejde; selv uden den vil stationen dog kunne fungere mindst en uge på 2 stk. 4,5v batterier.

Ansøgning om en mindre dispensation er sendt til P&T - licensbestemmelserne kræver, at en station i begyndelsen og slutningen af hver udsendelse sender sit kaldesignal - da vi imidlertid meget let kan komme ud for kun at få informationer i nogle få sekunder, risikerer vi, at disse kostbare sekunder er gået, inden senderen får »duttet« sit kaldesignal.

Dette er som sagt den første spæde begyndelse - den har været mulig at realisere uden alt for store indhug på økonomien - hen ad vejen håber vi så at kunne udvide med adskilligt mere registreringsudstyr, f. eks. til måling af mikrobølgestråling, infrarød stråling e.t.c. - men det koster!

Er der forresten nogen, der har en skriver for meget?

B.Aa.

Sidste: Fota har fra og med oktober indledt teknisk samarbejde med Niels Sarnov i Kolding. Niels har gennem flere år beskæftiget sig med opbygning af sporingsstation med automatisk fotografering. På et kommende møde vil vi forsøge at »stikke nogle retningslinier ud« for opbygningen af hele fem sporingsstationer på en lige linie fra Esbjerg til Næstved. - Men herom senere.

Viita-sagen - en enkelt gang endnu . . .

I UFO-NYT nr. 4 1978 side 161-165 prøver Ole Henningsen at give svar på et spørgsmål om den såkaldte Viita-sag, efter at en læser fra Silkeborg tidligere havde bedt om en forklaring. Da den af Ole Henningsen givne forklaring giver et skævt billede af visse forhold denne og andre sager vedrørende, skal jeg føje dette til:

Der er for IGAP ingen tvivl om, at SUFOI afviste Viita-sagen på forhånd. IGAP tager sig normalt ikke af undersøgelser, men da SUFOI helt klart ikke ville have med sagen at gøre, tog vi den, alene for at afværge en ny uoverskuelig »UFO-sag«. At SUFOI havde uheld med negativterne er en helt ny forklaring, og lyder den ikke lidt søgt al den stund, at der kunne have været lavet et nyt sæt INDEN negativterne blev returneret?

Det er kedeligt, at Ole Henningsen benytter fremsendelsen af dette sørgsmål fra læseren til at drage Adamski og undertegnede ind i sagen på en polemiserende måde, det er ikke fair.

Med hensyn til hr. Spaulding så må jeg oplyse, at jeg ikke kendte ham på det tidspunkt, da han, iøvrigt uden IGAPs medvirken, undersøgte Viita billederne. Da han optrådte som ekspert med et vist navn, tillagde jeg naturligvis hans konklusion en vis betydning, specielt naturligvis fordi den understregede, hvad vi også havde fundet ud af - blot på anden måde.

Jeg er stadig af den mening, at Spauldings analyse er brugbar for så vidt som det drejer sig om jordiske objekter, men flere af hans analyser viser, at metoden ikke er anvendelig overfor objekter som ikke stammer fra jorden. Derfor min reaktion overfor ham i Acapulco, og det bør ikke kædes sammen med Viita sagen.

I Acapulco skete der, som man kan læse i vores rapporter derfra, det, at Spaulding fremlagde »beviser« for, at det Adamski foto, hvor vi ser rumskibet fra siden, er svindel. MEN, han kom ikke til samme resultat med det Adamski foto, hvor vi ser rumskibet fra bunden. Konklusionen må derfor være, at det ene er »bevist« at

være falsk, medens det andet ikke er det. Mere er der så vist ikke at sige om det.

Det glæder mig naturligvis, at SUFOI, selv om Ole Henningsen er svært skeptisk over IGAPs dom over Viita, synes, at det er svært at tro på Viitas mange beretninger. Det ville da mildest talt have været fantastisk, hvis SUFOI havde troet på Viita - SUFOI har jo efterhånden placeret sig sådan i UFO-sagen, at mange har det indtryk, at SUFOI gør alt for at afkræfte de foreliggende rapporter, så der kun bliver rene UFO'er tilbage. Og Viitas billeder viser jo ikke ligefrem UFO'er.

Hvis det ærgrer SUFOI, at Viitas billeder har fået den store udbredelse, så må jeg sige, at det ærgrer IGAP mindst lige så meget.

Jeg ved ikke, om SUFOI benytter enhver lejlighed til at tilskrive personer og organisationer som fortsat plejer Viita sagen, for at fortælle dem, at IGAP har konkluderet, at Viita sagen er fup? Ellers var det måske en ide at gøre det fra nu af.

For at der ikke skal være nogen tvivl blandt SUFOIs læsere, så kan jeg oplyse, at IGAP tilsendte ALLE, overalt i verden som havde fået tilsendt den engelske udgave af »UFO'er over Odense«, en meddelelse om resultatet af vor toårige undersøgelse af Viita. Vi gjorde i denne meddelelse opmærksom på, at der ikke ville blive udsendt et større værk på engelsk, men at der ville komme til at foreligge en detaljeret redegørelse på dansk.

Dog er IGAP gået så langt, at vi hver eneste gang, der er blevet bragt Viita billeder et eller andet sted i verden, har skrevet til de pågældende og gjort opmærksom på, hvad vi har fundet ud af.

MEN! Kære læsere - det er slet ikke sandheden mange UFOloger søger, det er sensationen. Man kan meddele og meddele og meddele, og alligevel kører sådanne grupper frem helt efter deres eget hoved - man får ikke en gang svar, når man skriver for at rette en fejl. Sådan er det bare i Viita sagen som i andre sager, og

det er de betingelser, vi må leve under.

Også i modsatte retning foregår disse uhyrlige ting - tænk blot på Adamski. Selv om der er foretaget et utal af bevisende korrektioner til personer, organisationer og til pressen, så ser man fortsat, at der køres frem med de to gammelkendte postulat:

1. Adamskis fotografi af en flyvende tallerken, er et fotografi af en gadelygte i Berlin.
2. Adamskis fotografi af en flyvende tallerken, er et fotografi af låget af en ølkejl i en bar i England.

Vi forlanger ikke, at SUFOIs læsere skal harmes over det, men der må alligevel være lige ret på begge sider af gærdet, ellers snakker vi ikke UFO-sag, så snakker vi politik.

H. C. Petersen

Kommentar til H. C. Petersens læserbrev til UFO-NYT:

Når jeg i artiklen om Jorma Viita i UFO-NYT nr. 4/1978 skriver, at vi i SUFOI havde et uheld med de kopier af Viitas fotografier, vi havde fået fremstillet, så er der naturligvis en grund til det.

Denne grund er da også den mest nærliggende: Det er nemlig korrekt, hvad jeg skrev! At uheldet først blev erkendt hos os, efter at negativerne var returneret til Jorma Viita, er kun beklageligt. Men ikke desto mindre stadig væk en kendsgerning.

Vi fik ikke lov til senere at låne Viitas negativer, måske fordi H. C. Petersen på dette tidspunkt var inde i billedet.

Postulatet om, at SUFOI på forhånd skulle have afvist sagen, er helt absurd. Og det bliver ikke mere sandt af nu igen at blive gentaget af H. C. Petersen.

Der skal dog ikke være tvivl om, at vi på det foreliggende grundlag er enige med H. C. Petersen i bedømmelsen af Viita-sagen: Ingen af os tror på Jorma Viitas beretninger og på hans fotografier.

Derfor er der også en særdeles glædelig oplysning i H. C. Petersens læserbrev. Nemlig at IGAP skriver til alle de mennesker, der verden over stadig væk publicerer Viitas fotografier, for at fortælle om konklusionen på undersøgelserne. Dette effektive arbejde, som er helt i SUFOIs ånd, er der vel så ingen grund til at SUFOI også skulle begynde på. Det ville nok skabe forvirring rundt omkring.

At Spauldings computerteknik til analyse af formodede UFO-fotografier ikke er anvendelig over for objekter, der ikke stammer fra jorden, er en konklusion, der foreløbig helt må stå for H. C. Petersens egen regning.

Ingen, der har sat sig ind i problemstillingerne omkring Adamskis fotografier, tror formentlig for alvor på, at disse fotos viser enten en gadelygte fra Berlin eller låget af en ølkejl fra England. Men hvad Adamskis fotografier så viser, se det er en ganske anden sag.

I den forbindelse kan det i øvrigt nævnes, at INGEN af Adamskis fotografier optræder på den liste over ægte UFO-fotos, som er udsendt af Spaulding fra Ground Saucer Watch.

Tak for læserbrevet. Det er en glimrende ting, at vi med mellemrum kan komme til orde med væsentlige spørgsmål i hinandens så forskellige UFO-tidsskrifter til forhåbentlig gavn for de respektive læsere.

Ole Henningsen

Glæd Dem til UFO-NYT 1979!

Vi kan allerede nu love mange gode artikler, bl. a. om UMMO-sagen - FNs holdning - UFO-rapporter fra USSR og Japan i øst til USA og Argentina i vest - positiv holdning blandt militære chefer - nyt fra rumforskningen og meget mere - foruden naturligvis 2. del af artiklen »Indsamling og bearbejdning af UFO-data«, som desværre har måttet udskydes til nr. 1/79.

Trods moms- og prisforhøjelser på næsten alle områder fastholder vi i 1979 abonnementsprisen:

kun kr. 65,-

for hele 240-280 sider med masser af illustrationer.

**Tak for Deres
abonnements-indbetaling
- De støtter den
seriøse UFO-forskning.**

Radionyt fra Mars . . .

En af vore radioamatører har netop opsnappet følgende radiomeddelelse, som vi bringer i oversættelse fra marsisk. For at lette forståelsen er nogle udtryk erstattet med tilsvarende jordske:

... knas, knitter (radiostøj) . . . , og herhjemme:

Direktøren for Mars' videnskabernes Akademi har netop udsendt en pressemeddelelse i anledning af den megen omtale af såkaldte ikke-marsiske satellitter i kredsløb om vor planet, og den nyopdagede historie om at der for godt et (mars)år siden skulle være landet fremmede rumskibe i to af vore ubeboede militære forsøgsområder, i Chryse Planitia området og ved Utopia, nord-øst for Ceropia. Vedvarende rygter vil endda vide at nogle såkaldte »store hvide jordmænd« fra disse rumskibe skulle befinde sig i en fryseboks på Wryft-Pattrofsk luftbasen. Talsmænd for luftvåbenet afviser dette som pure opspind.

Direktør Xpagryf udtaler:

I århundreder har planeten Jorden været kendt som et af de mest interessante objekter på vor himmel. Jorden ses til tider som morgenstjerne, og til tider som aftenstjerne, og den kommer aldrig så højt på himlen, at vi kan observere den under bedst mulige forhold.

Imidlertid er det ikke vor atmosfære, men Jordens egen, som er den største hindring for gode observationer. Ofte er store dele af Jorden dækket af skyer, som forhindrer os i at se overfladen.

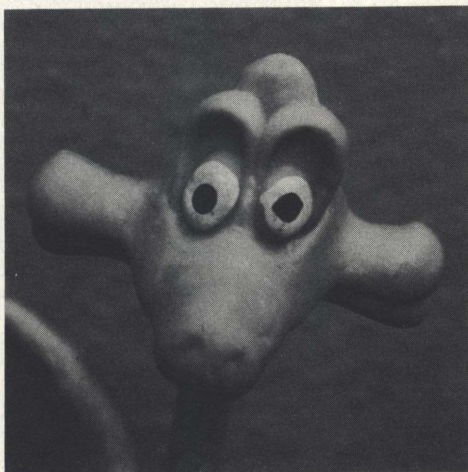
Når vi kan observere jordoverfladen, ser vi at Jorden mestendels er dækket af et blå-grønligt/mørkt materiale, som reflekterer lyset meget mindre end skyerne. En lille del af overfladen er dækket af lysere materiale, og dette ændrer farve i takt med årstiderne. Når det bliver forår på de enkelte halvkugler, bliver det lyse materiale grønligt.

Der er meget mindre af den livsnødvendige luftart kuldioxid i Jordens atmosfære end i vor, og til gengæld findes den meget giftige og kemisk aktive luftart ilt frit i Jordatmosfæren i store mængder, dels som O_2 og dels som O_3 . Ligesom Mars har Jorden polkapper, som ændres i udstrækning med årstiderne. Måske er de gigantiske ophobninger af is (hermed menes fast kuldioxid, CO_2 o.a.) som på vore poler. Et mindretal af vore videnskabsmænd mener dog at polerne delvis kan bestå af

dihydrogenoxid – det, vi kalder »vådis« – og de mener at bedre spektroskopiske analyser vil opklare dette. Et af deres hovedargumenter er, at infrarøde målinger (noget tvivlsomme) af Jordatmosfærens temperatur viser at planeten er for varm til at der kan eksistere fri is.

Jorden ledsages i sin bane af en meget bemærkelsesværdig måne, Selene. Selene er kun en smule mindre end planeten Merkur, og den svarer i størrelse til kæmpeplaneterne Jupiter og Saturns største måner. Dette er usædvanligt fordi Jorden ikke er en kæmpeplanet, men en marslignende planet, og måner er almindeligvis kun ca. 1/1000 så store som deres planet, mens Selene er 1/4 så stor i diameter og 1/81 så stor som Jordens masse. Der er ikke observeret skiftende årstider på Selene.

Direktøren for det marsiske videnskabernes akademi Dr. Xpagryf (Arkivbillede)

Indenfor de seneste år har vi sendt en del forskningsraketter imod Jorden. Terra 1 og 2 nåede ikke frem, men Terra 3 sonden passerende Jorden i en afstand af kun 8 milliarder centiram (en ram er en længdeenhed som svarer til Dronning Schrip's (levede fra 15 363 til 16 437) venstre antenne. o.a.) og den tog en serie TV-billeder fra denne korte afstand. Billederne viser en planet mestendels dækket af de såkaldte »maria« - svarende til de mørke

områder. Radarmålinger tyder på at disse områder kan være dækket af et tyndt lag dihydrogenoxid. Jorden har bjerge og kun nogle få kratere, hvilket er usædvanligt i solsystemet. De højeste tinder er noget lavere end vore vulkaner, og den største kløft, som findes i et af højlandsområderne strækker sig fra lige over ækvator til langt ned på den sydlige halvkugle. Kløften er cirka lige så lang som vores egen Storekløft, men da Jorden er

Jorden, vor nabo i verdensrummet, optaget med 7 ram teleskopet på Nix Olympica (MASA foto)

større end Mars, vil den nok virke meget flad for en besøgende marstronaut.

Rumsonden Terra 4 gik ind i kredsløb om Jorden, og der blev taget en hel del billeder i løbet af de ti phoboneder, sonden virkede. (en phoboned er selvfølgelig den tid, det tager Phobos at vandre en gang rundt om Mars - 1/100 måned ca. o.a.) Ud fra billederne har man valgt fire ret jævne områder, hvor det senere vil være muligt at lande. Med Terra 5 forsøgte en hård landing sidste år, men vi mistede kontakten med sonden få sekunder efter landingen, måske fordi den borede sig ned i materialet som danner de blå-grønne områder. Dette støtter ifølge nogle videnskabsfolk teorien om at materialet består af dihydrogenoxid.

I den mere spekulative litteratur har der jo i mange år været talt om »jordlinger«, men dette bygger absolut ikke på sunde videnskabelige principper, og den slags må tilskrives ringe kendskab til videnskabelige metoder, og eventuelt ønsket om at tjene vanadier (møntfod: 1 vanadie = 42 deimider, måske fordi marsfolket har 6 lemmer med 7 føle- og gribe-aggregater på hver. o.a.). Vi har ikke fastslået tilstedeværelsen af liv på planeten, og en nødvendig betingelse for højerestående liv ser ud til at være forekomsten af støvstorme på visse årstider, som her. Det er den almindelige opfattelse blandt exobiologer og Jordologer at støvstormene er nødvendige for at beskytte alle former for liv imod solens ødelæggende stråling, især når man tænker på, at jorden er meget nærmere solen end Mars, og derfor modtager betydelig mere skadelig stråling.

Man har også søgt efter spor af eventuelle jordvæseners omformning af Jordoverfladen. Ekspert i fototyding mener at have opdaget et spor som zig-zagger hen over et af højlandene, og man har også opdaget ternede områder, som nogle få eksperter mener kan skyldes landbrug, men (og her kommer det usandsynlige element ind) det skulle i så fald foregå under åben himmel, udsat for sollysets ødelæggende virkninger! En mulig forklaring på disse fænomener er, at det blot drejer sig om naturlige overfladefænomener, som af nogle misfortolkes som spor efter levende væsener. Som sagerne står for øjeblikket må man sige, at det ikke er sandsynligt at der på Jorden eksisterer liv som vi kender det. Nogle mener dog at der kan eksistere småbitte

væsener, de såkaldte mikroorganismer, som vi overhovedet ikke kender på Mars. Kun videre forskning vil kunne afsløre nogle af Jordens mange gåder, og vi må håbe at den økonomiske situation igen vil bedres, så MASA får råd til at gennemføre nogle af de mange spændende forskningsprojekter.

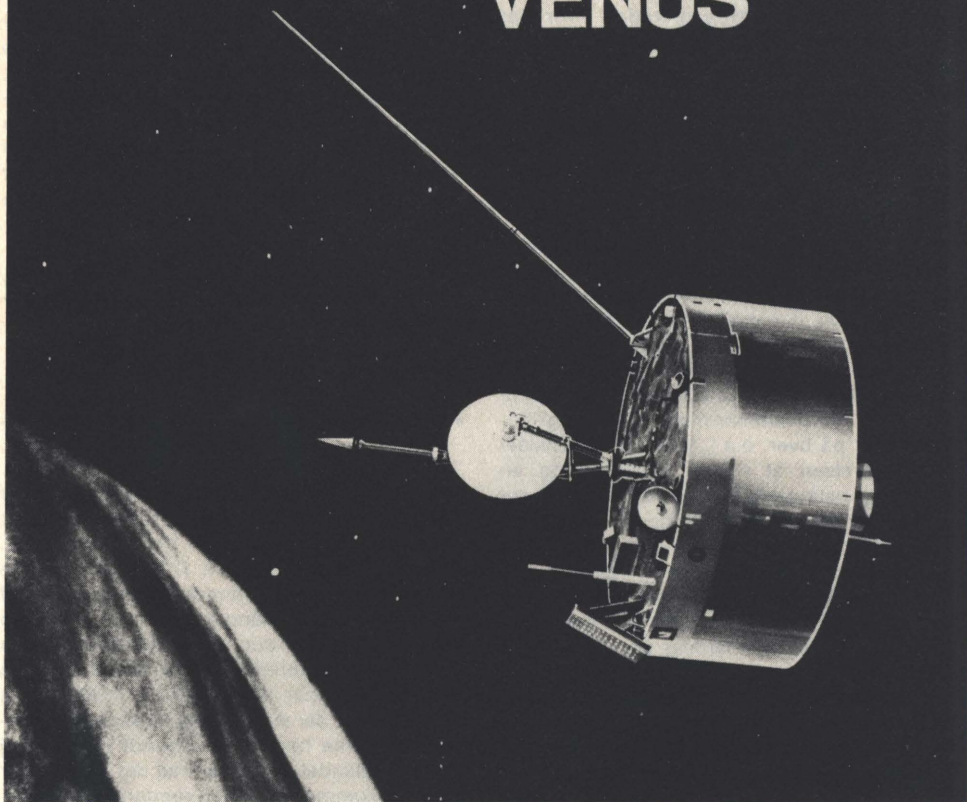
»Vi siger tak til professor Xpagryf, og går over til vejret. I Memonia og Tharsis kan man vente ringe vind, højeste temperaturer omkring 0° C, til natten ned til omkring -32°, så det fine sommervejr fortsætter. Vi kan glæde landmændene omkring Ausonia og i Syrtis Major-området med at der ventes udbredte støvstorme og tæt skydække i morgentimerne, så høsten skulle blive fin i år. I området ved... knas...

Her slutter det interessante bånd desværre, men vi lover at bringe nyt fra Mars, hvis vor kilde har held med at opfange mere.

For oversættelse og kommentarer OJK.

NY RUMFORSKNINGSBOG - IGEN: Vi lovede i sidste nummer at anmelde Helle og Henrik Stubs nye bog »Rummet - Vor nye grænse«. Det må vi vente med til nr. 1/79; men når dette læses, er bogen udkommet, og på grundlag af de nuværende forhåndsoplysninger kan man roligt sige, at den bog lige er julegaven til den rumfartsinteresserede uanset alderen. Også for den, som »har alt« indenfor området, skulle der være en del nyheder og betragtningsvinkler, som ikke har været anvendt tidligere, ej heller i udlandet. Ikke nok med det, men der er også udkommet en anden rumfartsbog, ligeledes fra forlaget Rhodos. Man har povet at udgive Ger. K. O'Neill's »The high Frontier« på dansk. Bogen handler om fremtidens rumkolonier, som vi kan forestille os dem i dag: Enorme konstruktioner i kredsløb om Jorden, i samme afstand som Månen og med et indbyggertal på over 10.000; og ifølge O'Neill er det ikke urealistisk at tænke sig, at de første kolonier kan påbegyndes omkring år 2000! Også denne bog anmeldes senere her i bladet. OJK

Nu lander de på VENUS

I disse dage får Venus igen besøg, ikke – som amerikanerne har haft for vane tidligere – af Marine-re (!), men af rumsonderne Pioneer Venus 1 og 2 fra USA og Venera 11 og 12 fra USSR.

De to russiske sonder er af samme type som Venera 9 og 10, som foretog en blød landing på Venus i oktober 1975 (se UFO-NYT nr. 1/1976), og de skal lande og sende ét eller flere billeder tilbage fra overfladen. Russerne sender derimod ikke denne gang noget rumskib i kredsløb om Venus, som de gjorde i 1975.

Som vanligt foreligger der ikke mange oplysninger på forhånd fra Sovjet, så de to Venera-sonder vender vi tilbage til på et senere tidspunkt.

Pioneer-Venus projektet består af to hovedrumskibe, en såkaldt Orbiter, som skal gå i kredsløb om planeten for at foretage målinger, og en Bus, der som passagerer medbringer fire målesonder, som sammen med Bussen skal lande på Venus og foretage atmosfæriske målinger på vej ned.

Orbiter

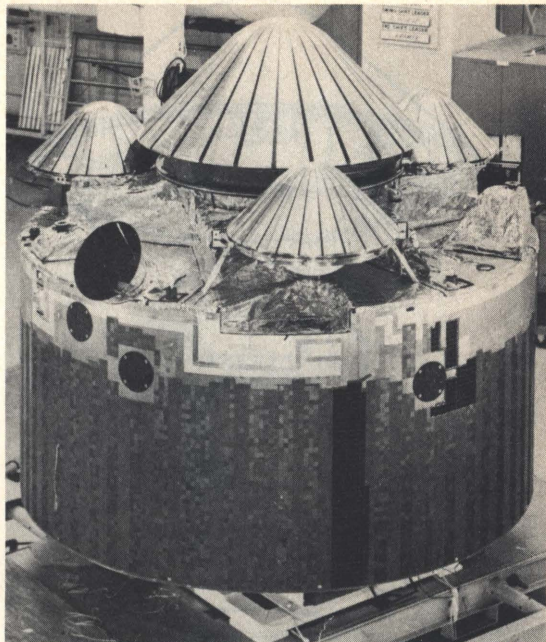
De to rumskibe er opsendt fra Kennedy Space Center på Cape Canaveral hver for sig i år, Orbiteren den 2. maj og Bussen den 7. august. Den 4. december er Orbiteren så fremme ved Venus, og den bliver bragt ind i en langstrakt satellitbane omkring planeten. Banen rækker ud til 66.600 km fra overfladen og ind til 150 km, hvilket vil bringe satellitten igennem de øvre lag af Venus' atmosfære. Omløbstiden er 24 timer, og Orbiteren er bygget til i mindst 8 måneder at udføre forskellige videnskabelige målinger. For eksempel skal den fotografere skydækket som skjuler Venus' overflade for os, i det ultraviolette område, og den skal måle planetens facon og lede efter eventuelle massekoncentrationer på planeten, svarende til bjergkæder eller gamle kæmpemeteoriter under overfladen.

Orbiteren vejer ved starten 580 kg, hvoraf 45 kg udgøres af de 12 forskellige eksperimenter. Resten er brændstof, motor, kommunikationsudstyr, batterier og den bærende konstruktion. Orbiteren er tegnet i position omkring Venus på indledningsbilledet til denne artikel.

Bus

Udseendet af de to Pioneer sonder er hovedsagelig ens: Det er »hattæsker«, altså cylindre 1,2 m høje og 2,5 m i diameter. Motor og måleinstrumenter sidder så henholdsvis i Orbiterens bund og låg. Pladsen på Bussens låg er optaget af fire landingsfartøjer, som det ses på fig. 2.

Bussen har forventet ankomst til Venus den 9. december klokken ca. 19 dansk tid, og der bliver ikke mulighed for omstigning, for allerede den 20. november blev de fire sonder »læst af«. De skal lande forskellige steder på planeten for at give så stort et overblik som muligt. 85 minutter efter at den sidste sonde har påbegyndt nedstigningen gennem Venus' tætte atmosfære, når Bussen så frem, og der venter den en krank skæbne, for den har intet varmeskjold som de små sonder. Efter cirka 2 minutter standser transmissionen af data fra bussen, fordi den da er ved at brænde op. I løbet af de to minutter sender den oplysninger om venusatmosfærens sammensætning fra 150 til 115 kilometers højde til Jorden. Hvis materiale fra Bussen overlever faldet, vil det falde ned 50° syd for ækvator, ude til venstre på den side af planeten, som da vender mod Jorden.

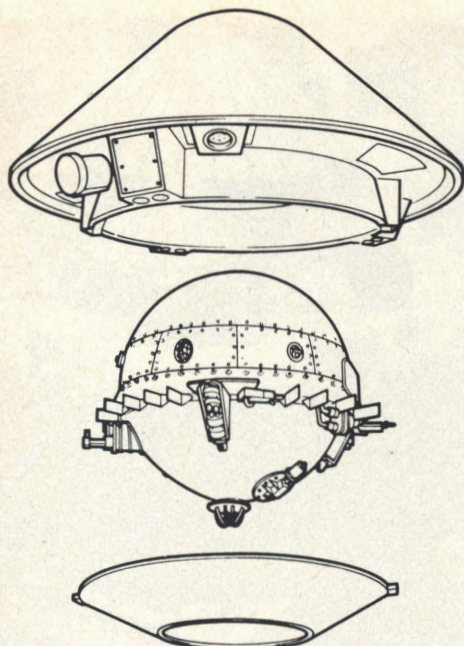
Figur 2: Bussen med de 4 sonder.

Sonderne

Alle fire sonder har eget sendeudstyr, og de passerer ind igennem atmosfæren på den side af Venus som vender imod Jorden, fordi man så kan modtage måledata direkte med de store antenner her i stedet for at skulle lagre oplysningerne på båndoptagere i Orbiteren og så sende dem ned senere. Den sidste metode har den ulempe, at data kan gå tabt i mange forskellige led, mens den direkte transmission betyder, at man ikke kan overføre oplysninger så hurtigt som via Orbiteren. Man får altså ikke så mange målinger igennem fra sondernes små radiosendere, men er så til gengæld mere sikker på overhovedet at få noget hjem.

Landingspositionerne er beregnet, så vi skulle få så vidtspændende oplysninger som muligt. Den store sonde lander præcis på ækvator og i et område, hvor der er nat på landingstidspunktet. En af de små sonder lander også på natsiden, men på 30° sydlig bredde. De to sidste sonder lander på dagsiden på henholdsvis 50° nordlig bredde og knap 30° sydlig bredde.

Ingen af sonderne er udstyret med TV-kameraer, og selv om den store sonde er ud-

Figur 3: Den store sonde med varmeskjoldene.

styret med faldskærm, lander alle sonderne så hårdt, med en hastighed på ca. 36 km/t, at man ikke venter at transmissionerne fortsætter efter landingen.

Den store sonde er opbygget som det ses på fig. 3 med et øvre og et nedre varmeskjold, som skal bremse sonden og forhindre, at den brænder op. Selve sonden er så en tryktæt kugle, 73 cm i diameter, med alle eksperimenterne om bord. Sondens faldskærm skal hjælpe med ved opbremsningen, men den bliver frigjort igen for at sikre, at sonden når hele vejen ned igennem atmosfæren, inden den bliver knust af trykket eller ætset op af atmosfæren. Om bord findes måleinstrumenter, som skal måle atmosfærens sammensætning, størrelsen af partiklerne i skyerne, energiindstrømningen fra solen, lysforholdene og en del andre ting. Sonden måler med varmeskjold 1,5 m i diameter, og den vejer 316 kg. Passagen ned igennem atmosfæren vil vare ca. 57 minutter.

De tre små sonder er ens, 0,8 m i diameter, og de vejer 90 kg hver. Deres passage gennem atmosfæren vil vare ca. 55 minutter, og de kan

klare opbremsningen uden faldskærm, fordi de er relativt lettere, og fordi de beholder varmeskjoldet under nedturen, så det virker som en aerodynamisk bremse. Sonderne kan måle temperatur, tæthed, tryk, skypartikelstørrelse, lysforhold og en del andre ting.

Hvad får man så ud af det?

Det spørgsmål, som gentages i næsten enhver diskussion om rumforskning, er, hvad nytte vi her nede på Jorden har af for eksempel at vide, hvor varmt der er på Venus! Man kunne håbe, at det ville være nok at svare, atviden i sig selv er ubetalelig, men det er desværre ikke nok, hvis man for eksempel skal have penge til et projekt hos politikerne - det »skal være til nytte«.

Ud over tilfredsstillelse af den videnskabelige nysgerrighed (som i sig selv er årsag til mange »nyttige« ting) er der et par aspekter i udforskningen af planeterne, som nok kan være værd at tænke på.

Jordens vejr og klima kompliceres af en lang række faktorer, for eksempel rotationen, årstidsvariationen, skiftende land- og havområder og menneskets indgriben. Dette gør, at meteorologerne har meget svært ved at sige, hvad vej de forskellige faktorer virker, dvs. forstå vejret. Det ville være en stor fordel, om man kunne fjerne nogle af faktorerne, så man kunne studere en række forenklede vejrbilleder og så til sidst sætte det hele sammen. Her kan planetforskerne for eksempel give en hjælpende hånd: Mars har ingen have, en tynd atmosfære, men rotation og årstidsvariation næsten som Jorden; Venus har en meget tæt atmosfære, ingen årstider, ingen have og ingen daglig rotation. Naboplaneterne kan derfor betragtes som en slags meteorologiske laboratorier, som kan give videnskabsmændene større forståelse af forhold på Jorden, og som måske også kan fortælle, hvordan man ændrer på vejret på trods af Storm P's gamle mundheld.

Venusatmosfæren er meget kuldioxidholdig, og oplysninger fra blandt andet Pioneer Venus kan fortælle, om den klimaændring, som nogen mener er i gang på Jorden, kan skyldes de store mængder kuldioxid, vi sender ud i atmosfæren ved forbrænding af olie og kul, og om vi eventuelt kan gøre noget for at undgå, at vi får forhold som på Venus med en temperatur på omkring 480° C, et tryk på omkring 100 atm. og skyer af svovlsyre i stedet for vand. OJK.

TV-ANMELDELSE

Til tonerne af årets mest omtalte science-fiction film, Nærkontakt af 3. grad, begyndte den længe og spændt ventede NATEK-udsendelse »UFOer – fantasi eller virkelighed?«

I udsendelsen blev seerne præsenteret for nogle af UFO-sagens klassiske tilfælde, og 3 af SUFOIs medarbejdere fremlagde deres specielle arbejdsområde. Disse interviews blev krydret med nogle for nyligt offentliggjorte filmklip fra det amerikanske Blue Book arkiv.

Jeg vil i den følgende artikel koncentrere mig om de udtalelser der fremkom i udsendelsens forløb.

Lederen af SUFOIs rapportcentral, Ole J. Knudsen, blev som de øvrige i udsendelsen, interviewet af udsendelsens producer, Ove Lind. Han spurgte bl. a.:

»Nu går I jo noget nær videnskabeligt til værks. Gør I allesammen det indenfor SUFOI, eller er der nogen imellem, som skal have deres egne forudfattede meninger bekræftet?«

»Det er SUFOIs hovedlinie, at vi skal forsøge at – efter bedste evne – drive videnskabelig forskning på UFO-problemet. Der har, og dette gælder ikke alene for Danmark, været en tendens til, at man skulle have sine egne forudfattede meninger bekræftet, mere end man skulle finde ud af, hvad det egentlig er det drejer sig om. Men heldigvis er der da ved at komme en mere videnskabelig holdning til UFO-problemet.«

»Kan du give mig en forklaring på, hvorfor videnskaben ikke i dag tager UFO-sagen seriøst?«

»Det er på vej. Jeg kan tænke mig at en af årsagerne er, at UFOlogerne ikke har været særligt seriøse. En anden årsag er den, der gælder for al anden forskning, at man skal have penge til at drive forskning, og en tredje er, at UFO-sagen tilsyneladende ikke falder ind under én bestemt slags videnskab. Det er ikke alene fysik, meteorologi eller astronomi. Det er en kombination af en masse fagområder, og for at forske ordentligt i det, kræver det, at man sætter en gruppe fagforskere sammen. Det koster tid og penge, og de fleste forskere har ofte nok i deres egne projekter.«

På spørgsmålet om han troede en opklaring af fænomenet stod lige om hjørnet, svarede han:

»Jeg tror aldrig alt bliver opklaret, men man kan sortere nogle bidder fra og sige, det her ved vi hvad er, og det spændende for os bliver så, om der bliver noget tilbage inden i »kagen«.

Fra Dataland i Århus kom det næste indslag. Lederen af SUFOIs Projekt UFO-data, Per Andersen, fortalte om arbejdet med at registrere og bearbejde UFO-rapporter via EDB. Ove Lind spurgte bl. a.:

»Hvad kan vi løbende bruge EDB til i undersøgelser omkring UFOer?«

»Formålet med SUFOIs projekt er 2 ting. For det første vil vi lave en registrering af vores rapporter, det vil sige, vi gerne vil have et overblik over, hvor mange vi har, hvordan de er o.s.v. Det er også en fordel at kunne finde bestemte rapporter frem. Det kan vi via elektronisk registrering. For det andet vil vi gerne lave en statistisk analyse af vores rapporter. Det vil bl. a. sige frekvenstabeller o. lign., altså rent statistiske analyser.«

Per Andersen orienterede derefter om det første færdige projekt, Tidsloven, og lignende undersøgelser fra udlandet blev omtalt.

»Tager EDB-maskinen nu alt rådt? Kan den f. eks. sortere om troværdighed o. lign.?«

»Det kan den, hvis vi programmerer den rigtigt til det, men det er nok ikke ønskværdigt; for det er dér, den menneskelige vurdering kommer ind.«

Et af Per Andersens fremtidige projekter er at undersøge, om UFO-rapporterne tyder på et intelligent fænomen eller et ikke-intelligent fænomen.

SUFOIs sidste nye skud på stammen, FOTA, Forskningsteknisk Afdeling, blev i udsendelsen repræsenteret af dens daglige leder, Bent Aalberg. Fra arbejdsværelset i hans hjem i Brandelev, forelagde han FOTA's arbejdsområde. Ove Lind spurgte bl. a.:

»Det der hedder fysisk kontakt, er jo netop det, du arbejder med. Hvad laver du i grunden?«

»Godt nok har vi beretninger om landingsspor i Danmark, men de er af så gammel dato, at de ikke har ret stor værdi for os i dag. Det er svært at få eftersporet oplysninger om en formodet landing, som måske fandt sted for mange år siden, så det FOTA arbejder på er, at vi

går ud fra det materiale, som SUFOI har indsamlet – ca. 6000 rapporter – og i de rapporter er der en hel del, der taler om elektromagnetiske effekter. De elektromagnetiske effekter er dem vi tager som grundlag for at lave instrumenter, som kan fortælle os, hvis der kommer et UFO i nærheden. Man har tilfælde hvor bilmotorer er gået i stå, hvor kompasser roterer o. lign. Ud fra det prøver vi så at fremstille en magnetfølsom detektor, som skal vise, når der sker en ændring af magnetfeltet omkring den. Den kan man så bruge som grundlag for en varslingskæde, så observatører placeret på forskellige geografiske punkter, kan blive varslet om hvad der sker. Man får således flere vidner til den enkelte observation, og det skulle give mere værdifulde observationer.»

Bent Aalberg fortalte videre om forsøget med at få offentlig økonomisk støtte til projektet, men disse var indtil nu kun resulteret i afslag.

Fra Brandelev til Odense, hvor SUFOI her i sommer har vist sin 20 års jubilæumsudstilling. Her blev vist klip fra udstillingslokalet, og her var udsendelsens sidste interview med Henrik Stub, som bl. a. sagde:

»Jeg er efterhånden blevet klar over, at der er noget at se på, men jeg er ikke sikker på, at det har noget med rumfart at gøre. De fleste observationer foretages jo trods alt i atmosfæren eller i lav højde over jorden, og jeg kan egentlig ikke se noget afgørende tegn på, at UFOerne hører hjemme ude i verdensrummet. De observationer astronauterne har foretaget er så dårlige, og de billeder der er taget er så utydelige, at det kan være hvad som helst. Det behøver altså ikke at have noget at gøre med rumskibe.

Ove Lind spurgte så, om man ikke havde ventet større resultater fra rumfarten af UFO-spørgsmålet. Til det svarede Henrik Stub:

»Der var nok mange der havde håbet at netop rumfarten kunne give et afgørende spor om, hvad UFOer var, specielt om det var rumskibe fra andre planeter, men det har altså ikke været tilfældet. Tværtimod, vil jeg sige. Vi ved nu, at vores solsystems planeter er fuldstændig øde og livsfjendske, der er ingen mulighed for at der kan bo nogen i vores solsystem. Enten er planeterne dækket af en tæt og giftig atmosfære eller de er øde og kraterdækkede.»

»Det er påfaldende, at det er amatører, der har med UFO-sagen at gøre, hvorfor tror du i grunden, at så få videnskabsmænd dyrker den gren seriøst?»

»Den ene grund er meget ofte UFO-folkene selv; de har haft en så lidt seriøs indstilling til emnet, nærmest gjort det til en religion. Det er ved at ændre sig nu. Der er kommet en meget mere videnskabelig holdning til det. Den anden grund er, at man jo ikke engang er sikre på, om der i det hele taget er noget at forske i. Det er svært for en videnskabsmand at gå i gang med et projekt, der er så usikkert. Der er ikke noget teoretisk i vejen for, at nogle af UFOerne kunne være rumskibe fra fremmede kloder, men så er problemet, at der ikke er en enkelt teori, der dækker det store område ved UFOerne. Der ses alt for mange UFOer af alt for mange forskellige typer, og de væsener man påstår at have set ved UFOerne er også alt for forskellige. De opfører sig også yderst besynderligt, render rundt på veje og samler sten op o. lign. Det er også sikkert, at mange observationer skyldes meteorologiske fænomener. UFOer kan måske også have noget at gøre med parapsykologiske fænomener, men det kan ikke kaldes særlig videnskabeligt at ville forklare ét ukendt fænomen ved hjælp af et andet ukendt fænomen. Vi ved ikke meget, men den måde SUFOI arbejder på, er et godt skridt i den rigtige retning.

Som afslutning til ovenstående må siges, at udsendelsen behandlede problemet på et seriøst plan, som forhåbentlig vil fortsætte ved eventuelle fremtidige udsendelser.

Jens-Henrik Glintborg.

SUFOIs store udstilling

kommer til Aalborg

5.-23. februar 1979

i »Huset«, Hasserisgade

(Læs mere herom i nr. 1/79!)

Støt SUFOIs EDB/TEKNISKE FOND

Hvis De indbetaler mindst kr. 15,- til »EDB/teknisk fond« på giro 9 11 77 25, får De en julegave fra os (hæftet om SUFOIs projekt UFODATA) – og hjælper os til bedre teknisk underbyggede rapporter!

KIG PÅ HIMLEN ...

Af J. H. Glintborg

**for december 1978 og
januar 1979**

Planeternes opgange og nedgange 1/1 1979:

PLANET	OPGANG	NEDGANG	STJERNEBILLEDE
Merkur	06.59	14.24	
Venus	04.30	13.33	
Mars	09.08	16.01	Skytten
Jupiter	18.02	10.17	Krebsen
Saturn	21.41	11.27	Løven

Venus er den planet i solsystemet, der kommer Jorden nærmest. Dens størrelse og masse er omtrent som Jordens, og den er omgivet af et tæt skylag, der forhindrer direkte iagttagelse af dens overflade. Besøg af en række rumsonder har vist, at temperaturen på planetens overfla-

de er nær 500°C, og atmosfæretrykket er ca. 100 gange større end på Jorden. Venus-atmosfæren består hovedsagelig af kuldioxid.

Torsdag den 14. december lyser Venus stærkest.

Teorier og Tanker -bidrag fra læserne

Et bidrag

De grundlæggende problemer, som den videnskabelige udforskning af uidentificerede flyvende objekter står over for, ligger i højeste grad i det faktum, at objekterne er totalt

ukontrollable set ud fra et videnskabeligt synspunkt. Den empiriske udforskning af omverdenen er i høj grad afhængig af mulighederne for at kunne fremkalde de

fænomener, som skal undersøges under forskellige forsøgsbetingelser, og derfor er UFOlogien et temmelig vanskeligt arbejdsområde for en forsker.

Den hidtidige udforskning af de uidentificerede flyvende objekter må betegnes som: En passiv analysering af tilfældigt indsamlede data. Hermed menes, at man ikke har prøvet at påvirke objekterne under observationen for at iagttage en eventuel ændring i dem, og at en observation ikke har været forberedt. Dette skal naturligvis forstås i generel forstand.

Nu er man forhåbentlig ved et vendepunkt. Det er nævnt i UFO-NYT, at der nu skal til at ske noget med hensyn til etableringen af en alarmeringskæde samt oprettelsen af en efterforskningsafdeling med videnskabelige instrumenter til rådighed: Begge dele hørende under SUFOI. Dette er et initiativ af meget stor vigtighed for en videnskabelig udforskning og klarlægning af dette problem, og man må så afgjort håbe, at det skal lykkes, idet en virkelig effektiv udforskning er meget vanskelig uden sådanne planlagte undersøgelser af fænomenet.

Det er imidlertid nok lidt vanskeligt at rekvirere tilstrækkelig mange, der har lyst til at risikere at skulle op midt om natten for at jage rundt efter nogle mærkelige lys på himlen. Dertil kommer vel også, at UFOer i udstrakt grad stadig er kilde til vittigheder mv.

Man kunne således tænke sig, at man kunne oprette forskellige slags UFO-fælder, dvs. elektroniske og automatiske stationer i stil med meteorologiske målestationer. Den registreringsmetode, man umiddelbart synes er mest anvendelig, er vel nok først og fremmest radioaktiv strålingsdetektor-teknik, mest fordi en sådan stråling er ualmindelig over en vis grænse og fordi de registreringsmetoder, man har udviklet, er meget følsomme. Mere hypotetisk er for eksempel spektralanalyse, hvor man kunne tænke sig et system, hvor man ved hjælp af integrerede logiske kredse sammen med fotomodstande og et prisme kunne bygge et instrument, som kontinuerligt analyserede spektret, og som ved nogle nøjagtigt forudbestemte spektre slog alarm. Dette kræver dog, at man på forhånd kender de spektre, som optræder i forbindelse med UFOer, og denne viden eksisterer ikke på

nuværende tidspunkt, så denne mulighed må endnu betragtes som meget hypotetisk.

Et væsentligt problem er, at et sådant alarmeringssystem næppe vil være helt billigt at finansiere, navnlig hvis der skulle være tale om et landsdækkende system. Dog vil dette nok være til at overkomme, idet der sandsynligvis er mange flere UFO-interesserede, som er villige til at ofre et mindre beløb, end der er UFO-entusiaster, som er villige til at ofre et par nætter om året på at jage UFOer.

Den bedste udnyttelse af et elektronisk alarmsystem vil nok være hovedsageligt at anvende et sådant system i tyndt befolkede områder, og at en enkelt person i alarmeringssystemet kunne have tildelt et område, som han så havde under overvågning gennem elektroniske alarmsystemer. Når så alarmen lyder, kan han advare nærboende medlemmer af alarmeringssystemet.

Det ville i den forbindelse være en stor fordel, hvis man forsynede alle de elektroniske alarmsystemer med en lille radiosender, idet et større område så ville kunne blive dækket, uden at der skulle føres en stor mængde ledninger over marker, veje mv.

UFO-fænomenet udviser flere forskellige kategorier, og der kan her meget vel være tale om flere forskellige forklaringer, som er rigtige på hver sin kategori. De forskellige kategorier kan deles op efter størrelse, hvorved man finder frem til to kategorier, som synes temmeligt forskellige. Dels er der nogle forholdsvis små lysende kugler fra tennisboldstørrelse og op til et par meter i diameter, der som regel lyser hvidt, gult eller orange. De er også iagttaget op til ca. ti meter i diameter, men mere sjældent. Dernæst er der nogle andre objekter observeret om dagen, som mørke objekter, som regel fra ca. tre meter i diameter op til ca. halvtreds meter i diameter. Det er derfor meget muligt, at en stor del af de iagttagne lyskugler er en form for kuglelyn eller noget lignende. Det ville imidlertid være for meget at sige, at alle iagttagelser af denne type er en slags kuglelyn, for langt de fleste af dem er observeret langt borte fra tordenvejr, rent bortset fra, at der naturligvis forekommer en naturlig sortering, idet observatører af objekter undlader at rapportere objekter, som de kan identificere som kuglelyn.

Stud.

Fremmede væseners fravær på Jorden og udsigterne for kontakt med ikke-jordiske intelligensvæsener (CETI).

af David W. Schwartzman
afd. for geologi og geografi,
Howard University,
Washington D.C. 20059, USA

2. del.

Personligt mener jeg, at ETI (Ekstra-Terrestrisk Intelligens) hypotesen kan finde anvendelse på i hvert fald nogle af UFOerne (se f. eks. Friedman, 1975). Han anvender i sit arbejde Hyneks (1972) definition: at det er de objekter (lys) som forbliver uidentificerede »efter en nøje undersøgelse af alt tilgængeligt bevismateriale, foretaget af personer, som ville være i stand til at identificere fænomenet, hvis det var noget almindeligt kendt«. Selvfølgelig kunne ETI overvåge os helt uafhængigt af UFO-fænomenet, for eksempel ved hjælp af en automatisk sonde eller station et sted i solsystemet. Imidlertid øger Harts argument efter min mening chancen for, at i det mindste nogle UFOer er af ikke-jordisk oprindelse. Jeg vil ikke her atter en gang argumentere for, hvorfor UFOerne bør studeres seriøst og videnskabeligt. Det har ovennævnte referencer og andre i det »usynlige selskab« (Vallee, 1975) gjort så udmærket. Formålet med nærværende artikel er nærmere at vise, at Harts argumenter og de argumenter, som fører til, at der er mange civilisationer i galaksen, bedst forliges ved at antage, at vi i øjeblikket bliver overvåget af ETI. Det er mit håb, at den dialog, som kom i gang på Stanford Workshopen i 1974 (Carlson og Sturrock, 1975), kan fortsættes.

Jeg antager følgende, for at opsummere:

- 1) antallet af fremmede civilisationer er meget større end én, og den »galaktiske Klub« (Bracewell, 1974) eksisterer. Dette betyder, at alle civilisationer i galaksen er meget mere avancerede end vi er, i overensstemmelse med Shklovskij og Sagans »middel-mådhedsprincip« (se Morrison, 1974).
- 2) UFOer er af ikke-jordisk oprindelse, Den galaktiske Klubs rumskibe (ifølge Sagans argument for sandsynligheden for direkte kontakt).

Disse antagelser giver en forklaring på, hvorfor vi ikke er blevet »officielt kontaktet« af de fremmede.

Vi er enestående, ikke i en eller anden chauvinistisk geocentrisk forstand, men fordi vi er lige ved at kunne blive medlemmer af Den galaktiske Klub.

Man kan så spekulere over grundene til, at vi tilsyneladende bliver overvåget af ETI, og man kan have sine anelser (Friedman (1975) giver en mere komplet liste). I den galaktiske Klub studerer man sammenlignende »ikke-medlemologi«, herunder exobiologi og vekselvirkningen imellem civilisationer og »naturen« (Kamshilov, 1974). For øjeblikket er vi et enestående eller i hvert fald sjældent eksemplar af en civilisation for denne videnskab, idet der måske kun har været 1.000 af slagsen i de sidste 10.000 år. Indtræden i Den galaktiske Klub sker måske kun få hundrede år efter, at en civilisation er blevet i stand til at kommunikere. Måske er formålet med den observerede UFO aktivitet at vænne os til tanken om de fremmede (Vallees (1975) »kultur-manipulation«) (- og International Get Acquainted Program for den sags skyld, æres den, som æres bør! o.a.). Denne idé ligger tæt op ad Balls zoo-hypotese (Ball, 1973). Ball antager, at »vi ikke er klar over, at de er her«. Mange mennesker på Jorden er klar over, at de er her, selv om de fleste, indrømmet, er klar over det på en meget primitiv, ofte halv-religiøs måde. »Vi«, set som videnskaben i verden eller som Jordens folk, er ikke klar over det.

Sagans hovedargument imod den idé, at UFOerne kan forklares som ikke-jordiske intelligenser, er hans »julemands-analogi«, hvor hvert eneste UFO skulle stå for et isoleret besøg udefra (Sagan, 1972, 1973b). Det absurde i dette argument har Friedman (1973) vist ved

simpelt hen at nævne, at man må skelne imellem lokale overvågnings-fartøjer («UFOerne») og de formodede rumskibe beregnet til den første kontakt. Sagan nævner denne mulighed, men han afviser den ved at sige, at dette blot øger hyppigheden af observationer 10 eller 100 gange (- han antager nemlig at hvert kontakt-fartøj højst medbringer 100 scout-ships, hvis man undskylder udtrykket o.a.). Han forklarer ikke, hvordan han har beregnet dette. Lad os for eksempel antage, at der i de sidste 10.000 år kun har været ét besøg. Er det så helt usandsynligt, at overvågningen er foregået lige siden fra en base et sted i solsystemet? Sagan fortsætter: »det at se efter UFOer er spild af den menneskelige intelligens - hvis vi virkelig er interesseret i at søge efter ikke-jordisk intelligens« (1973b). Han går ind for, at vi skal søge ved hjælp af radioteleskoper, og alligevel er han tilsyneladende pessimistisk, hvad angår sandsynligheden for at opdage andre. Han siger ganske rigtigt, at »det er meget indbildsk, hvis man tror, at vi kan etablere radiokontakt og derefter blive medlem af de galaktiske fællesskaber« (1973b), fordi det ikke er sandsynligt, at avancerede civilisationer »ville give sig til kende over for civilisationer i udvikling ved hjælp af antikverede kommunikationsmetoder«, (- allerede inden for de næste 20 år regner man med, at meget af den jordiske radio-kommunikation kommer til at foregå via optiske fibre i stedet, og det er kun et lille skridt på vejen imod nye kommunikationsmetoder. o.a.)

Hvor står vi så, hvis vi vil søge efter fremmede intelligensvæsener? I lyset af det foregående skal et CETI-program indbefatte følgende:

- 1) eftersøgning med radio (og i andre dele af det elektromagnetiske spektrum) efter type II og III civilisationer (Kardashev, 1964) i de nærmeste galakser (Sagan, 1973a), og eftersøgning efter Bracewell-sonder (USSR Academy of Science, 1975).
- 2) en mere seriøs undersøgelse af UFO-fænomenet, for at fremskaffe »hårdere« data, for eksempel spektraler af glødende UFO'er, en systematisk eftersøgning ved hjælp af radar-kæder, infrarød-følsomme rumsonder, osv. (se Baker, 1968; McCampbell, 1973). Man skulle også fortsætte studier af mulige forhistoriske kontakter. Shklovskij og Sagan (1966) går ind for denne angrebsvinkel. Temples (1976) studium af Dogon-

mytologien er et eksempel på seriøst arbejde i den retning (Däniken og alle hans gerninger og alt hans væsen er et eksempel på det modsatte!!! o.a.).

- 3) Måske den eneste mulige metode som kan give positive resultater: at arbejde frem imod skabelsen af en forenet jordisk civilisation ad politisk og social vej, så vi kan slippe af med forældede og udelige politisk-økonomiske dannelser og på den måde bestå adgangsprøven til Den galaktiske Klub (Bernal, 1967).

Tak til John Carlson og Michael Hart, som gav gode råd under udarbejdelsen af dette, og tak til revieweren, som også har været hjælpsom.

REFERENCER:

- Baker, R. M. L. Jr. (1968). Vidneudsagn i Symposium on Unidentified Flying Objects, Hearings, 90th Cong., 7/29/68, House Committee on Science and Astronautics.
- Ball, J. A. (1973). The zoo hypothesis, *Icarus* **19**, 347-349.
- Bernal, J. D. (1967). *The origin of Life*. Weidenfeld & Nicholson, London.
- Bracewell, R. N. (1974). *The Galactic Club*, Freeman, San Francisco.
- Carlson, J. V., and Sturrock, P. A. (1975). Stanford Workshop on Extraterrestrial Civilization, opening a new dialog. *Origin of Life* **6**, 459-470.
- Cox, L. J. (1976). An explanation for the absence of extraterrestrials on Earth. *Quart. J. Roy. Astron. Soc.* **17**, 201-208.
- Fialkowski, K. (1977). A model of imagined reality. *Poland*, No 2.
- Friedman, S. T. (1973). Ufology and the search for extraterrestrial Intelligent Life. I *Proceedings of the MUFON Symposium*, Quincy, Illinois (W. H. Andrus and N. J. Gurney, Eds.)
- Friedman, S. T. (1975). A Scientific approach to flying saucer behavior. I *Proceedings of the AIAA Symposium on UFOs and the Future*, Los Angeles. (A. D. Emerson, Ed.)
- Hart, H. M. (1975). An Explanation for the absence of extraterrestrials on Earth. *Quart. J. Roy Astron. Soc.* **16**, 128-135.

- Hynek, J. A. (1972). *The UFO Experience*, Random House New York. (UFO-dokumenteret, SUFOI/Strube).
- Jones, E. M. (1976). Colonization of the galaxy. *Icarus* **28**, 421-422.
- Kamshilov, M. (1973). Scientific and Technological progress and the evolution of the biosphere. *Social Sciences* **4** (14), 53-62.
- Kardashev, N. S. (1964). Transmission of information by extraterrestrial civilizations. *Soviet Astron. AJ* **8**, 217-221.
- Kuiper, T. B. H. and Morris, M. (1977). Searching for extraterrestrial civilizations. *Science* **196**, 616-621.
- McCampbell, J. M. (1973). *Ufology*. Hollmann, San Francisco.
- Morrison, P. (1974) Entropy, life and communication. I *Interstellar Communication* (C. Ponnamperuma and A. G. W. Cameron, Eds.), p 185. Houghton Mifflin, Boston.
- Sagan, C. (1972). UFOs: The extraterrestrial and other hypothesis. I *UFOs - A scientific Debate*. (C. Sagan and T. Page, Eds.), pp 267-275. Norton, New York.
- Sagan, C. (1973a). On the detectivity of advanced galactic civilizations. *Icarus* **19**, 350-352.
- Sagan, C. (1973b). *The Cosmic Connection*. Dell, New York.
- Shklovskij, I. S., and Sagan, C. (1966). *Intelligent Life in the Universe*. Holden-Day, San Francisco.
- Sturrock, P. (1977). Survey of the membership of the American Astronomical Society concerning the UFO problem. Stanford University Institute for Plasma Research, *Rept. No 681*.
- Temple, R. K. G. (1976). *The Sirius Mystery*. St. Martins Press, New York.
- USSR Academy of Sciences (1975). The Soviet CETI Program. *Icarus* **26**, 377-385.
- Vallee, J. (1975). *The Invisible College*. Dutton, New York.
- von Hoerner, S. (1961). The search for signals from other civilizations. *Science* **134**, 1839.

Oversætter: OJK

SMÅT MED NYHEDER?

Så laver vi dem bare selv. Dette synes at være mottoet for det amerikanske UFO-tidsskrift »OFFICIAL UFO«, der startede for et par år siden som et af de absolut bedre UFO-månedsmagasiner i USA. Blandt medarbejderne taltes mange veteraner fra amerikansk UFO-arbejde.

Samarbejdet gik dog efterhånden i stykker, da bladet skiftede redaktør et par gange og begyndte at opfinde de fleste af beretningerne selv.

Det var meget saftige beretninger om rumvæsener, der blandt andet angreb og fuldstændig udslettede byen Chester i staten Illinois. Dette indbragte bladet en landsomfattende reklame, som man må håbe har givet en del bagslag.

Byen Chester lever heldigvis videre i bedste

velgående, men man kan udtrykke sin dybe beklagelse over, at der kan sælges UFO-tidsskrifter, der lever af at trykke opdigtede historier, der fremtræder som sande beretninger.

Det skal lige understreges, at de UFO-tidsskrifter, der udgives af organisationer verden over, ikke benytter denne taktik, kun de kommercielle blade.

At der så er stærkt svingende kvalitet blandt organisationernes tidsskrifter, er en anden sag.

PS. Det er for øvrigt kun få år siden, at vi herhjemme så ugebladet »Dansk Familieblad« trykke en serie hårrejsende artikler, der i virkeligheden var manuskriptet til et tysk TV-spil.

Så helt ukendt er fænomenet altså heller ikke på disse breddegrader. Ole Henningsen

Hvad er det mon, der flyver?

I november 1976, ved kysten af sydlige Herwang i Vest-Indonesien

af Wendelle C. Stevens

På en ikke nærmere angivet dato i november 1976, kl. ca. 15,00 vest-indonesisk tid, foretog hr. civilingeniør Tony Hartono nogle fotografiske optagelser af det firma's olie-anlæg, som hans firma »Atlantic Richfield Indonesia« (søsterselskab til et firma i Texas) havde under opførelse. Billederne skulle være med til i en rapport at illustrere selskabets fremgang.

Han havde netop een optagelse ledig tilbage på filmen, da han stod på en forhøjning og kiggede ud over havet. Han spekulerede på, hvad denne sidste optagelse på filmsrullen nu skulle anvendes til.

Pludselig blev hans opmærksomhed henledt mod en lille mørk plet på himlen. Pletten blev

større og større, da den nærmede sig olie-anlægget.

Den antog nu en gullig farve, idet den nærmede sig, og kom til sidst ret tæt på. Så begyndte objektet at sætte farten op og lavede en skarp drejning og fór af sted, alt imens den gullige farve nu antog en rødlig lød. Ude på større afstand skød den lodret opad i meget stor fart, og forsvandt ud af syne.

Fotografiet herfra viser et ret stort cirkulært objekt med mørk rødlig farve og dertil en svag rødlig glorie i en lysere farve, som omkranser objektet midtpå. Det bevæger sig i forgrunden i ca. 10 graders højde over horisontlinien, med olieskibet i baggrunden. Objektet bevægede sig fra venstre mod højre. Billedet viser bevægelsen af objektet, idet det er lidt uskarpt, mens olieborings-anlægget fremstår skarpt og tydeligt. Dette viser, at der ikke har været panoreret med kameraet, mens dets lukker var åben.

Det nævnte olie-anlæg fik adskillige gange

besøg af UFOer i denne tidsperiode, hyppigst om natten, hvor de blev set som mærkelige, natlige lysfænomener af ukendt herkomst. Der blev ikke taget yderligere fotos.

*Fra J. Salatun, Air Vice Marshall,
det indonesiske flyvevåben
v/ E. Bøtter-Jensen*

- og mere fra Indonesien

De følgende observationer er alle blevet fremskaffet takket være imødekommenhed fra Air Vice Marshall J. Salatun fra Indonesian National Aeronautics and Space Institute og er et sammendrag af de mest interessante sager, som har fundet sted i Indonesien i løbet af 1977.

*Arjuna oliefeltet i Javahavet,
10. marts 1977.*

Kl. 19.40 så 10 besætningsmedlemmer på to olietankere, forankret ca. 1½ km fra hinanden, et objekt der tilsyneladende var på størrelse med fuldmånen. Det var fra første færd mørkt med et rødt lys i midten og udstrålede hvidgule lysstråler i flere retninger. Eftersom UFOet var under skyerne, må dets højde over vandoverfladen have været 300 meter eller mindre. Det kom fra vest, cirklede 2 gange rundt om oliefeltet og fór derefter af sted i østlig retning. Vidnerne var betaget af manglen på støj under den 5 minutter lange observation.

Djakarta, 3. maj 1977.

Adskillige mennesker i den østlige del af Djakarta iagttog himlen med kikkerter kl. 18.35. Deres opmærksomhed var rettet imod et UFO, som krydsede himlen på ca. 1 minut. Objektet syntes rundt og havde blinkende lys med forskellige farver (rød, grøn, hvid og blå) placeret i cirkler rundt om kanten.

*Bondowoso, Østjava,
6. juli, 1977.*

Kl. 18.30 rapporterede en radioamatør et UFO som fløj fra vest mod øst på ca. 7 minutter. Objektet var fladt, men da det var lodret over ham, synes det at være rundt og gul-grønt i farven. Da det havde svævet i omkring 5 sekunder begyndte det at bevæge sig igen og forsvandt i det fjerne.

*Længde 123° 00' 09",
Bredde 4° 00' 31" S.,
27. sept. 1977*

Kl. 12.15 så en skipper og hans 4 besætningsmedlemmer et UFO, som var synligt i 1 minut. Det var en kegle af gennemsigtigt materiale, i hvilket der var mørke pletter, og der strålede lys ud fra kegletoppen i violette, hvide og røde farver. Fuldstændig lydløst lavede UFO'et en fremadgående bølgende bevægelse og en roterende bevægelse i dets lodrette plan. Den horisontale bevægelse var modsat den fremherskende vind og dets højde blev beregnet til at være 2,7 km.

*International UFO Reporter,
Februar 1978
v/ Kim Møller Hansen*

RUMFARTSNOTITSER

ISEE 1, 2 OG 3 I LANGE BANER: International Sun-Earth Explorer (ISEE) er et satellitsystem som har til formål at studere plasma og elektromagnetiske felter i området imellem Solen og Jorden.

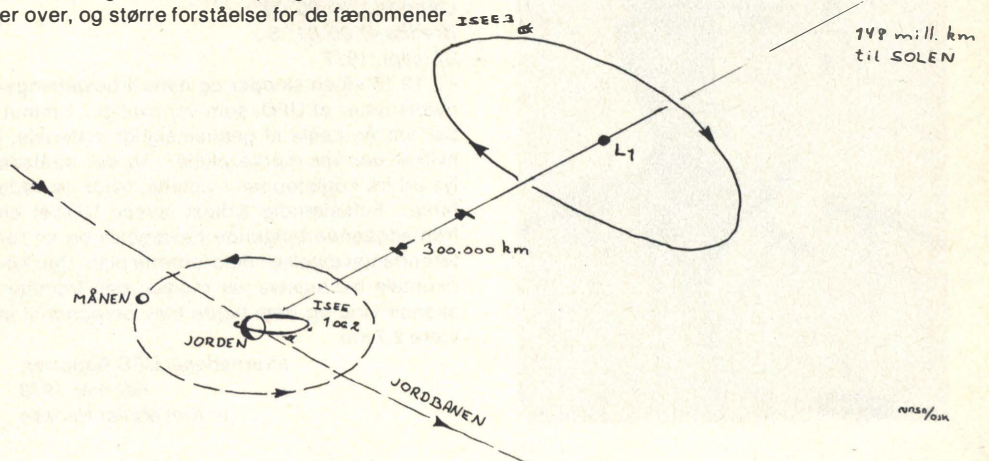
ISEE 1 og 2 blev opsendt i oktober 1977 fra Kennedy Space Center og ISEE 3 blev sendt af sted midt i august i år.

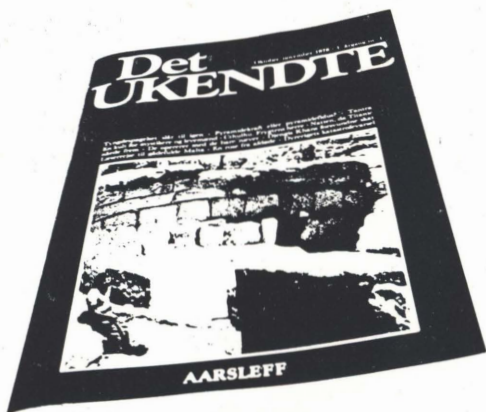
Satellitsystemet kan måle solvindens sammensætning, og det forøger nøjagtigheden og antallet af anvendelsesområder for satellitterne meget stærkt, at der er tre satellitter i brug samtidig. ISEE 3 befinder sig til stadighed ca. 1,5 mill. km fra Jorden, og den skal være en slags forpost som varsler ændringer i solvinden, magnetiske storme og lignende. På grund af satellittens store afstand fra Jorden har man cirka en times forvarsel, så man kan nå at omprogrammere de to andre satellitter. ISEE 1 og 2 har stort set samme bane, en meget langstrakt ellipse, hvor satellitterne er 280 km. fra Jorden når de er nærmest, og 140.000 km væk når de er fjernest. Den ene satellit, den europæisk byggede ISEE 2 på 158 kg, er styrbar, så man kan vælge hvilken afstand der skal være imellem satellitterne, op til ca. 1000 km. Den store ISEE 1 har de samme instrumenter som den lille plus en del flere, og det bevirker, at man kan måle for eksempel en elektromagnetisk chokbølge fra Solen efterhånden som den udbreder sig. De to satellitter bevæger sig mange gange imellem det område, hvor virkningen af Jordens magnetfelt hører op, og Solens felt tager over, og større forståelse for de fænomener

som iagttages her oppe i magnetopausen vil bewirke, at man for eksempel bedre kan forstå og forudsige vejr og klima på Jorden. På grund af det forvarsel som ISEE 3 kan give kan man også nå at opsende raketsonder som kan måle solstormenes indvirkninger i selve Jordens atmosfære, og på den måde kan man følge en solstorm fra den opstår på Solen til den rammer jord-atmosfæren. Hele ISEE projektet har en forventet levetid på ca. 3 år.

ISEE 3's bane er vel nok den mest usædvanlige bane, et jordisk rumskib endnu har haft. Satellitten skal til stadighed være netop i det område imellem Solen og Jorden, hvor de to himmellegemers tyngdekraft er lige store, det såkaldte første Lagrange-punkt. Hvis der ikke var tyngdekraftspåvirkninger fra Månen og fra de andre planeter i solsystemet, ville satellitten kunne blive her altid. Nu må man i stedet korrigere banen en gang imellem med raketmotorer. Der er et andet problem, som gør satellitbanen endnu mere speciel, og det er, at man ikke kan modtage radiosignaler fra en satellit, hvis den ligger lige på linie imellem Jorden og Solen; radiostøjen fra Solen er simpelt hen for stor. Derfor styrer man med raketmotorerne satellitten i en kreds vinkelret på linien til Solen, så det fra Jorden ser ud, som om ISEE 3 bevæger sig omkring Solen, mens den virkelige bane er en slags »glorie« (se tegningen). Omløbstiden i »glorien« er ca. 6 måneder. ISEE 3 er på plads i banen i slutningen af november 1978.

NASA News
Ole J. Knudsen

Få Det Ukendte på prøve

Det Ukendte er et helt nyt tidsskrift, der ta'r fat, hvor det kendte slipper op. Overnaturlige fænomener, gådefulde tildragelser og opdagelser fra videnskabernes grænseland - alt dette er Det Ukendtes arbejdsområde.

Tidsskriftet udkommer 6 gange om året i flot udstyr på 44 sider, der er spækket med illustrationer - også i farve.

Nr. 1 er netop udkommet. Få det på prøve i 10 dage og tegn eventuelt abonnement. 1 år koster 72 kr.

Læs i nummer 1 bl.a. om:

Tyngdekraftens gåde - levitation - Tantra-kulten - omvendt tid - reinkarnationsforsøg - Cthulhu. Frygtens mytologi - Titanic's aftale med skæbnen - gådefulde portrætter i et rosenblad - operationer med de bare næver - forsøg med pyramideenergi - Djengis Khans forsvundne skat - dyrs 6. sans.

Og i nummer 2 (udk. 1. december) om:

Faraos forbandelse/Dødens kranium - er astrologien ren overtro? - Dragedukken - forsøg med pyramideenergi, 2 - avisænder eller forbavsende kendsgerninger? - gåden om fuglemændenes sprog i Indus - på kosmisk strålejagt efter skjult gravkammer - vintersolhverv i New Grange ...

Veje til Det Ukendte:

Brug kuponen og få nummer 1 på prøve i 10 dage. Eller ring på tlf. 03-16 46 35 og bed om nummer 1 til uforglittende gennemlæsning.

Jatak. Send mig nummer 1 på prøve i 10 dage. Hvis jeg alligevel ikke ønsker at tegne abonnement, sender jeg blot bladet tilbage og skylder intet.

Navn

Adresse

Sendes til: Det Ukendte,
Aarsleffs Forlag,
Box 104, 2640 Hedehusene.

PILOT SÅ UFO OG FORSVANDT

MELBOURNE: (RB-REUTER) - De australske luftfartsmyndigheder står uforstående over for et privatflys forsvinden over Bass-strædet mellem det australske fastland og øen Tasmanien. Under en seks minutter lang samtale med kontroltårnet i Melbourne lufthavn fortalte piloten, at han blev chikaneret af en genstand, som han ikke var i stand til at identificere med bestemthed. Han beskrev den som et 'unidentified flying object' - dvs. en 'UFO'.

Lufthavnen i Melbourne siger, at der på det nævnte tidspunkt ikke befandt sig andre fly i det pågældende område.

Transportministeriet offentliggjorde søndag samtalen, som piloten, den 20-årige flyinstruktør Frederick Valentich, nåede at føre med kontroltårnet, før han forsvandt ud af æteren.

Maskinen, en Cessna-182, der ikke havde andre om bord end piloten, forsvandt lørdag aften. Eftersøgningshold har fundet en olieplet på vandet i området, hvor flyet kan være styrtet ned. Men hvad var så årsagen?

Under samtalen med kontroltårnet i Melbournes lufthavn beskriver Valentich den uidentificerede genstand som 'stor og lang med fire skarpe lys, der kan minde om landingslys'. Det flyver imod ham, passerer i en højde af 300 meter over ham, vender om og 'opfører sig nærmest, som om det leger'.

Det sidste, Cessna-piloten når at fortælle, er: - Motoren hugger og hoster. Fortsætter til King Island. Ukendt fly svæver nu lige over mig.

Derefter hører Melbourne-kontroltårnet en metallisk støj over radioen, hvorefter kontakten forsvandt.

POLITIKEN, tirsdag 24. oktober 1978

Kommentar: SUFOI finder denne beretning så interessant og spændende, at vi straks har bedt vore kontakter i Australien og Tasmanien om yderligere oplysninger, ligesom vi har bedt de australske myndigheder om en kopi af den samtale, piloten nåede at føre med kontroltårnet i Melbourne. Endvidere har vi anmodet om en kopi af luftfartsmyndighedernes havarirapport.

Så snart der foreligger yderligere oplysninger, vil UFO-NYTS læsere blive orienteret herom.

OH